

Cena 50 gr
Wydanie A

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok XVI

Łódź, środa 20 stycznia 1960 roku

Nr 16 (4091)

Władysław Gomułka na uroczystej sesji RN m. Łodzi:

Socjalizm wygrywa na wszystkich zewnętrznych i wewnętrznych frontach

Towarzysze!

Uroczystość dzisiejsza — piętnastolecia wyzwolenia Łodzi spod okupacji hitlerowskiej — kieruje nasze myśli zarówno do owych historycznych chwil, kiedy rodziła się Polska Ludowa, jak też z okazji tej rocznicy

warto rzucić okiem na najważniejsze dla nas i całej ludzkości sprawy dnia dzisiejszego.

Przed 15 laty, pod śmiertelnymi ciosami sprawiedliwego miecza Armii Radzieckiej i walczącego u jej boku Wojska Polskiego dogorywał okrutny,

ludobójczy agresor — hitlerowski Niemcy. W błyskawicznej i potężnej ofensywie styczniowej, zapoczątkowanej nad Wisłą i obejmującej front od brzegów Bałtyku po Karpaty, wyzwolone zostały wielkie obszary ziem polskiej. 15 stycznia wyzwolono Kielec, 17 stycznia — Częstochowa, 18 stycznia — Łódź, 19 — Bydgoszcz, 20 — Opole, 21 — Olsztyn, 22 — Oświęcim, 23 — Katowice. Wkrótce potem przyszła kolej na Poznań, Kolobrzeg i Gdańsk. Następny, kwietniowy huragan ofensywy wyzwolił resztę ziem polskich, przekroczył Odrę i Nysę i dotarł do Łaby 2 Maja 1945 roku kapitulował Berlin, a 8 maja hitlerowski Niemcy podpisał akt bezwarunkowej kapitulacji.

Rok 1945 to data historyczna o niezmiernie doniosłości dla narodu polskiego. W tym roku, po wiekach germańskiego podboju powrócił do Polski, złączył się ze swą macierzą nasze ziemie płaskie nad Odrą, Nysą i Bałtykiem.

Wszystkie te wydarzenia należą już dzisiaj do historii. Dzisiejsze młode pokolenie okres sprzed 15-20 lat, wszystko to, co w tym czasie przeżywał naród polski, zna tylko z książek i opowiadań swoich ojców. Pokolenie starsze zna go bezpośrednio z własnych przeżyć. Pamiętamy zarówno koszmarne lata hitlerowskiej okupacji, jak i radosne dni krwawo okupowanego wyzwolenia. Pokole nie młodsze może sobie tylko wyobrazić miniony okres, patrząc na rozsiadane po całej naszej ziemi groby swoich ojców i starszych braci, którzy zginęli w walkach z hitlerowskim najeźdźcą i na cmentarzach żołnierzy radzieckich, którzy w liczbie ponad pół miliona oddali swe życie na polskiej ziemi za wyzwolenie Polski. Może ono tylko oglądać miejsca hitlerowskich egzekucji dokonywanych masowo na ludności cywilnej, może tylko zwiędzać przekształcone obecnie na muzea hitlerowskie obozy koncentracyjne, w których faszystowscy ludobójcy spalili w piecach krematorijskich i zamęczyli na śmierć miliony ludzi. My, starsi wszystko to pamiętamy, bo nasze oczy patrzyły na bestialstwa i zbrodnie hitlerizmu, nasz naród został zdżesiakowany i wykrywawony, nasze miasta i wsie obrócono w popioły i zgłiszczono, nasz kraj ograbiono i zrujnowano. Po dziś dzień, mimo intensywnej piętnastoletniej odbudowy, Warszawa i inne miasta nie zdołały jeszcze w pełni podnieść się z gruzów.

Polska zawdzięcza swe wyzwolenie i niepodległość Związkowi Radzieckiemu, Armii Radzieckiej. Ta bezsporna, historyczna prawda znana jest każdemu. Ale prawda ta na tym się nie kończy. Związkowi Radzieckiemu, który wniósł decydujący wkład w zwycięstwo nad Niemcami hitlerowskimi, naród polski zawdzięcza znacznie więcej. Hitleryzm pragnął nie tylko wymazać nazwę Polski z mapy Europy. Zamierzał on w ogóle unicestwić naród polski, jako taki. Niemcom hitlerowskim nie wystarczyło podbój polskiego narodu i zagarnięcie polskiej ziemi. Na naszej ziemi mieli mieszkać Niemcy. Polacy mieli z niej zniknąć. I gdyby Hitler wygrał wojnę, naród polski spotkałby niewątpliwie straszliwy los. Śmierć narodu polskiego potrzebna była hitlerowcom do realizacji ich za powiedzi o tysiącletniej Rzeszy Niemieckiej, która miała panować nad światem.

Ze do tego nie doszło i historia potoczyła się innym kółem, jest to przede wszystkim wielkopomna zasługa Związku Radzieckiego. Bo Armia Radziecka rozgromiła wojska hitlerowskie, ona rzuciła Niemcy hitlerowskie na kolana, ona ocaliła naród polski od zagłady i łone napoty od niewoli i poddaństwa, kierując się w wojnie szczytnym celem, szczytnym hasłem — „za wolność waszą i naszą”.

Wspominamy o tym wszystkim nie tylko dlatego, że nasza dzisiejsza uroczystość poświęcona jest piętnastej rocznicy wyzwolenia Łodzi. Mówimy o tym również dlatego, że mimo klęski wojennej Niemiec hitlerowskich w zachodniej części Niemiec nadal żyją i odwołują się do agresywnej, odwetowej polityki.

Imperializm niemiecki był głównym sprawcą pierwszej wojny światowej. Za drugą wojnę światową, cała odpowiedzialność spada na hitlerowskie Niemcy.

Czyż obecna polityka Niemiec — Republiki Federalnej nie idzie tym samym szlakiem? Dla nikogo nie może ulegać wątpliwości, że strategiczne zamierzenia Niemiec — przedsięwzięcia militarystów obliczone są na ponowne zepchnięcie świata w otchłań wojenna. Dwie klęski wojenne niczego ich nie nauczyły. Zatracając zdrowy rozsądek, igrając zbrodniczo losem własnego narodu, zachodni Niemcy militarysty i odwetowcy wysunęli się na czoło sił usiłujących kontynuować i rozpałać zimną wojnę.

Kto bowiem najścisłej przeciwstawia się zawarciu traktatu pokojowego z Niemcami, mimo, że od zakończenia wojny dobiega już 15 lat? Czyż to rząd Niemieckiej Republiki Federalnej, jego kanclerz Adenauer, militarysty i odwetowcy zachodni Niemcy. Kto zwalcza wszystkimi słowami zniesienie reżimu okupacyjnego w zachodnim Berlinie — adresat ten sam. Kto najbardziej napiera na uzbrojenie Bundeswehry w broń jądrową i zdecydowanie odrzucił projekt utworzenia strefy bezzatomowej w Europie? —

(Dalszy ciąg na str. 2)

Z uroczystej sesji RN

Nasza gorąca wdzięczność żołnierzom — za ich walkę i wyzwolenie robotnikom — za ich codzienny trud

Ponad 10 tys. osób zebranych w Pałacu Sportowym uczestniczyło 19 stycznia 1960 roku w nadzwyczajnej sesji Rady Narodowej m. Łodzi, zwołanej z okazji piętnastej rocznicy wyzwolenia miasta.

Obrzymią salę Pałacu Sportowego wypełniły huraganowe brawa, gdy na podium przystąpił do przemówienia prezydium, ukazali się honorowi goście uroczystości i zajęli miejsca. Znajdują się wśród nich:

Władysław Gomułka — I sekretarz KC PZPR, Ignacy Loga-Sowiński — członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący CRZZ, Michalina Tatarówna - Majkowska — I sekretarz KL PZPR, Edward Kaźmierczak — przewodniczący Prez. RN m. Łodzi, Piotr Abramimow — ambasador ZSRR w Polsce, Julian Horodecki — sekretarz Rady Państwa, Eugeniusz Stawiński — minister przemysłu lekkiego, gen. płk. W. J. Korpak — przewodniczący delegacji Armii Radzieckiej, płk. A. O. Krajnow — przedstawiciel Armii Radzieckiej, J. I. Jeszkowa — preda wicelka miasta Iwanowo-Woźniesienska, gen. Czesław Waryszak — dowódca Śląskiego Okręgu Wojskowego, Marian Miśkiewicz — I sekretarz KW PZPR, Józef Spychalski — przewodniczący ZG Zw. Włókniarzy, Franciszek Grochalski — przewodniczący Prez. WRN, dr Leon Niemecki — przewodniczący Łódzkiego Komitetu PZPR, St. Staniszek — przewodniczący MK ZSL, dr Alanazy Boryniec — prof. PL, inż. Jerzy Jabkiewicz — radny RN m. Łodzi, Józefa Galińska — robotnica WZPB im. I Maja, Stanisław Gajek — przewodniczący KL ZMS, Stefan Nowak — dyr. ZPB im. Marchlewskiego i Julian Kubiak — przewodniczący ZL TPP-R.

Zabiera głos I sekretarz KL PZPR — Michalina Tatarówna

na - Majkowska, otwierając akademii:

W 1945 roku rozpoczęliśmy nie nową rozdział, lecz nową epokę historii naszego kraju i miasta. W oparciu o nasze własne siły, o siłę ludu pracującego, podjęliśmy trudne dzieło odbudowy. Wytyczyliśmy sobie wielkie zadania, które możemy, lecz przecież nieustępliwie realizujemy z coraz większym powodzeniem.

Z okazji dzisiejszej rocznicy, jest naszym obowiązkiem, który spełniamy ze wzruszeniem, jeszcze raz podziękować wszystkim żołnierzom i dowódcom, którzy przyczynili się bezpośrednio do wyzwolenia Łodzi. Czynimy to dowód naszej trwałej i wdzięcznej pamięci.

Będziemy również zawsze pamiętać o ofiarności ludzi pracy naszego miasta, którzy z bezprzykładnym często poświęceniem zabezpieczali na wspólny użytek opuszczone fabryki i instytucje, uruchamiali pierwszą produkcję. Oni właśnie podjęli jako pierwszy dzieło gospodarczego i kulturalnego odrodzenia Łodzi.

Przez te 15 lat własnymi rekami przy serdecznej pomocy Związku Radzieckiego, o której zawsze pamiętamy, tworzyliśmy nową Łódź tak, jak ją nadal tworzyć będziemy. Każdy rok znacząco nowe domy, ulice, zakłady pracy, instytucje społeczne i kulturalne. Chcemy i będziemy dążyć do tego, by życie w naszym mieście stawało się coraz lepsze i radośniejsze.

Następnie I sekretarz KL PZPR powitał Władysława Gomułkę, Ignacego Loga-Sowińskiego, ambasadora ZSRR Piotra Abramimowa, przedstawicieli zwycięskiej Armii Radzieckiej i sekretarza Rady Państwa PRL — Juliana Horodeckiego oraz wszystkich zaproszonych na uroczystość 15-lecia wyzwolenia Łodzi — drogiej nam gości.

Na stole przydzielonym rosła stosa kwiatów. Składają je delegacje najmłodszych obywateli Łodzi, szkół, zakładów pracy.

Z kolei głos zabiera przewodniczący Prezydium RN m. Łodzi Edward Kaźmierczak (tekst jego przemówienia podajemy na stronie 3).

Po przemówieniu przewodniczącego RN m. Łodzi, na prośbę I sekretarza KL PZPR głos

(Dalszy ciąg na str. 2)

Serdeczne powitanie zgotowali łódzianie Władysławowi Gomułce, delegacji radzieckiej i towarzyszącym osobom.

Władysław Gomułka dokonuje otwarcia Szkoły Tysiąclecia.

Z uroczystości w Łódzkiej Elektrociepłowni im. Włodzimierza Lenina.

Minister szkolnictwa wyższego Henryk Golański przyjmuje kwiaty i życzenia z rąk pracownicy Łódzkiej Biblioteki Uniwersyteckiej, w chwilę po przejęciu wstęgi w nowym gmachu.

Przemówienie Władysława Gomułki Z uroczystej sesji RN

(Dokończenie ze str. 1)

sami ludzie. I komu można mówić, kogo oszukać, że stanowisko takie wypływa z pokojowych intencji? Nie. Nie na podobieństwo jest ta polityka, lecz na utrwalenie i rozpalenie zimnej wojny która, jeśli byśmy nie rozłożyli jej kresu, musiałaby przetrwać się w termojądrowy pożar.

Nie ulega wątpliwości, że Niemiecka Republika Federalna nie decyduje w tych wszystkich sprawach: Traktat pokojowy z Niemcami i rozwiązanie sprawy zachodniego Berlina może dojść do skutku nawet wbrew woli jej kierowników. Rzecz w tym, że ta ich polityka znajduje dotychczas mniej lub bardziej zdecydowane poparcie państw zachodnich.

Pozostawieni sami sobie militariści i odwetowcy zachodni Niemiec nie są groźni dla pokoju w świecie. Groźba z ich strony wynika z faktu, że znajdują oni wpływowych popleczników na Zachodzie, szczególnie w kołach wojskowych NATO.

Polityka rządu bońskiego zaczyna wydawać owoce, stanowiąc pewną niespodzianką dla jego atlantyckich sojuszników. Na przykładzie zakrojonych na szeroką skalę hitlerowskich ekscesów, jakie od dłuższego czasu mają miejsce w Niemczech zachodnich, świat cały widzi, że choć Hitler odszedł, kończąc samobójczy swój zbrodniczy żywot — lecz hitlerowcy pozostali.

Postanowienia konferencji poczdamskiej szefów rządów Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii głośno uroczyste, że „militaryzm i nazizm (tj. hitlerizm) będą wyrwane z korzeniami”. Zostało to dokonane tylko w Niemieckiej Republice Demokratycznej. W drugim państwie niemieckim — Niemieckiej Republice Federalnej — korzenie militarystyki i hitlerizmu nie tylko nie zostały wyrwane, lecz wrosły w fundamenty tego państwa i zaczynają się krzewić coraz bujniej. Hitlerizm wystąpił już tam bez maski, w sposób dla wszystkich widoczny. Ulice miast i osiedli w zachodnich Niemczech pokrywane są znakiem swastyki, hitlerowskim hacemkreuzem, na domach i gmachach publicznych, na kościołach i synagogach zjawia się znów tak dobrze nam znane ludobójcze zwłoczenie — „Juden susrotlan”, a to, co zachodni Niemiec militariści nazywają „niemieckim duchem narodowym” odżywa znów w haśle „Heil Hitler”.

Dla ludzi, którzy bardziej wnikliwie śledzą politykę Bonn i politykę Zachodu w stosunku do Bonn, wszystkim to nie jest niespodzianką. Jest to tylko logiczny rezultat tej polityki. Jakże duch hitlerizmu może nie odżywać w Niemczech zachodnich, jeśli w rządzie bońskim zasiadają byli hitlerowcy wysokiej rangi, a na różnych kierowniczych stanowiskach państwowych i w całym aparacie państwowym, aż się roi od hitlerowców i esesmanów.

W sytuacji, kiedy w NRF działają jawnie różne neohitlerowskie organizacje, a partia komunistyczna jest zdelegalizowana, kiedy za udział w ruchu pokoju sadzą się ludzi na ławę oskarżonych, ekcesy i prowokacje hitlerowskie nie mogą być niespodzianką. Jeśli określone kółka na Zachodzie postawiły na Bundeswehre, jako na podstawową agrową siłę paktu atlantyckiego w Europie, nie może to nie zachęcać hitlerowców do podnoszenia głowy. I nie może nie podtrzymywać ich na duchu wywieranie się rządów niektórych mocarstw zachodnich od jasnego uznania nieodwracalnego faktu, jakim jest granica na Odrze i Nysie, nie może nie dodawać sił hitlerowcom pobłażliwy stosunek różnych kół na Zachodzie do rewidjonizmu zachodniemieckiego. Zdecydowana większość narodu niemieckiego na pewno pragnie pokoju. Ale hitlerizm już raz pokazał, co może zrobić z narodem niemieckim.

Angielski tygodnik „New Statesman” pisząc o klimacie, w którym w Niemczech zachodnich kwitnąć mogą doktryny Hitlera, stwierdza:

„Tu Zachód także ponosi część winy. Wychowaliśmy znów niemieckie drapieżne zwierzęta w nadziei, że mogą zostać one wyszkalone, jak psy pilnujące porządku. Czy możemy się skarżyć, jeśli prawa natury okazały się zbyt silne?”

Propaganda Bonn a także niektórzy politycy na Zachodzie usiłują wzmocnić opinię publiczną, że zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i rozwiązanie sprawy zachodniego Berlina może nastąpić tylko w warunkach zjednoczenia obu państw niemieckich.

W aktualnej sytuacji i w ogóle, dopóki w Niemczech zachodnich istnieją siły zagrażające pokojowi, zjednoczenie Niemiec jest niemożliwe. Natomiast zamknięcie karty drugiej wojny światowej przez zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i uregulowanie sprawy Berlina jest palącą koniecznością dla odprężenia sytuacji międzynarodowej. Istniejący obecnie podział Niemiec nie jest w rzeczywistości istotą sporu między Zachodem a Zachodem. Coraz częściej potwierdza to również prasa zachodnia. Tak np. dziennik angielski „Daily Express” w numerze z dnia 8 września 1959 roku, rozpatrując aktualną sytuację w Europie pod kątem stosunków amerykańsko-niemieckich, pisał na ten temat, co następuje:

„Ani Wielka Brytania, ani Francja nie pragną zjednoczenia Niemiec. Nie pragnie go też Ameryka. Prawdziwym źródłem niepokoju w Europie jest uzbrajanie Niemców przez Amerykanów. Ameryka raz jeszcze tworzy z Niemcem jednostkę militarną. Świat wie z doświadczeń sięgających daleko w przeszłość, że Niemcy zorganizowane jako jednostka militarna — to Niemcy idące na wojnę... Prawdziwy punkt sporny między Eisenhowerem a Chruszczowem, to w istocie rzeczy weale nie Berlin, weale nie zjednoczenie. To sytuacja, jaka się wytworzyła w wyniku postanowienia Ameryki uzbrajania Niemiec...”

Takie ujęcie trafia w sedno sprawy. Uzbrajanie Niemiec i w ogóle wyścig zbrojeń stanowią najważniejszy problem, który musi być rozwiązany, jeśli chce się uniknąć katalizmu nowej wojny. Sprawy sporne, jakie istnieją między Zachodem a Zachodem mogą być rozwiązane zgodnie z interesami pokoju na drodze rokowań. Potrzeba do tego tylko dobrej woli obydwu stron. Nie wolno szukać i wyszukiwać uzasadnień dla kontynuowania wyścigu zbrojeń, lecz trzeba szukać wszystkich sposobów, aby zapewnić ludzkości pokojowy rozwój.

Zaden problem nie dorównuje dzisiaj swym znaczeniem tej sprawie. Co więc należy czynić, jak zapewnić światu pokojowy rozwój?

Odpowiedź na to pytanie pada niedawno z trybuny Organizacji Narodów Zjednoczonych, z ust przewodniczącego Rady Ministrów Związku Radzieckiego, i sekretarza Komitetu Centralnego KPZR tow. Chruszczowa. Pokojowy rozwój ludzkości zagwarantować może tylko powszechne i całkowite rozbrojenie.

Przedstawiając stanowisko rządu radzieckiego tow. Chruszczow powiedział wówczas:

„Istota naszych propozycji polega na tym, aby w ciągu czterech lat wszystkie państwa dokonały całkowitego rozbrojenia i nie miały już środków prowadzenia wojny.

Oznacza to, że przestaną istnieć armie lądowe, marynarka wojenna i lotnictwo wojskowe, ulegną rozwiązaniu sztaby generalne i ministerstwa wojny, zostaną zamknięte szkoły wojskowe, dziesiątki milionów ludzi powróci do pokojowej, twórczej pracy.

Bazy wojskowe na obcych terytoriach zostaną zlikwidowane.

Wszystkie bomby atomowe i wodorowe, którymi dysponują państwa, będą zniszczone, dalsza ich produkcja zaniechana. Energia materiałów rozszczepialnych będzie przeznaczona wyłącznie do pokojowych celów gospodarczych i naukowych.

Rakiety wojskowe wszystkich zasięgów działania będą zlikwidowane, a technika rakietowa pozostanie jedynie jako środek transportu i opanoowywania przestrzeni kosmicznej dla dobra całej ludzkości.

Do dyspozycji państw powini pozostać jedynie ściśle ograniczone, uzgodnione dla każdego kraju kontyngenty policji (milicji) uzbrojone w lekką broń palną i przeznaczone wyłącznie do utrzymywania porządku wewnętrznego oraz ochrony osobistego bezpieczeństwa obywateli”.

Otóż okres, w którym dzisiaj żyjemy, wyróżnia się od poprzednich okresów historycznych tym, że obecnie, dzięki istnieniu światowego systemu socjalistycznego ludzkość rozporządza narzędziami zwyciężającym wojny, pokójowe siły ludzkości mogą skutecznie przeciwstawić się siłom wojny, mogą w nowych warunkach historycznych wyeliminować zbrojenia i wojny z życia i rozwoju narodów świata. Systemowi socjalistycznemu socjalizmowi obca są te wszystkie właściwości, które w poprzednich systemach społecznych doprowadzały do wojen między narodami. Zjednoczone w jednolitych wspólnotach, w jeden zwarty obóz państwa socjalistyczne stanowią potężną zapórę na drodze wojny, wielką siłę pokojową.

Jest więc w świecie dzisiejszym wielka, zorganizowana w panujący system społeczny siła kierująca rozwój świata na tory pokojowe. W przeszłości siły takiej nie było.

To jest pierwszy, najważniejszy czynnik stwarzający możliwość doprowadzenia do powszechnego i całkowitego rozbrojenia.

Czynnikiem drugim, który sprzyja realizacji tej idei, jest groźba następstw, jakie poczyniłaby za sobą wojna termojądrowa. Odkrycia nauki pozwoliły człowiekowi stworzyć tak potężne niszczycielskie narzędzia śmierci, że wszelkie dotychczasowe pojęcia wojny przesyły ją odwarzać. W starych słowach nie mieszczą się nowe treści. Każda z dotychczasowych wojen była mniej lub bardziej niszczycielska, lecz żadna nie usmiercała narodów. Obecnie wojna nuklearna może przynieść za sobą zagładę całych narodów i sprowadzić by nieobliczalną konsekwencje na całą ludzkość.

Te dwa podstawowe czynniki — powstanie światowego systemu socjalistycznego i wyzwolenie energii materiałowej rozszczepialnych, rozwój nauki i techniki XX wieku — czynią ideę powszechnego i całkowitego rozbrojenia realną, możliwą do urzeczywistnienia. Narody pragną żyć w pokoju i mieć pewność, że na ich głowy nigdy nie spadnie ludobójcze pociski nuklearne. Pokojowa polityka Związku Radzieckiego i wszystkich państw socjalistycznych, idea pokojowego współistnienia państw o różnych systemach społecznych znajdują powszechne poparcie opinii publicznej świata.

Pokojowa polityka państw socjalistycznych znalazła nowy, dobitny wyraz. Mimo, że państwa paktu atlantyckiego nie przejawiają dotychczas zamiarów rozbrojenia, Związek Radziecki dokonuje dalszej redukcji swoich sił zbrojnych o 1,200 tys. żołnierzy. Ten doniosły fakt przyjmowany jest z wielkim uznaniem w całym świecie. Przedstawiciele mocarstw zachodnich nie szczędzą słów o pokoju. Słowa pozostają jednak pustym dźwiękiem, jeśli za nimi nie następują czyny. Związek Radziecki podejmuje tak znaczną redukcję swoich wojsk własnym przykładem stara się otworzyć drogę do powszechnego i całkowitego rozbrojenia.

Te siły państw zachodnich, które pragną kontynuować zimną wojnę, utrzymać stan napięcia międzynarodowego, nie będą mieć obecnie łatwego zadania. Fakt redukcji radzieckich sił zbrojnych wzmocni pokojowe parcie narodów na całym świecie. Związek Radziecki zmniejszy bowiem swoje siły zbrojne do poziomu określonego w propozycjach rozbrojenia, które dążonych przez państwa zachodnie na konferencji rozbrojenia w 1956 r. Należy zatem oczekiwać, że państwa zachodnie pójdą w ślady Związku Radzieckiego, dadzą dowód, że ich słowom o pokoju towarzyszą czyny pokojowe.

Jest zrozumiałe, że zwolennicy wyścigu zbrojeń starają się pomniejszyć pokojowe znaczenie radzieckiej decyzji. Powiadają, że redukcja sił zbrojnych Związku Radzieckiego „to tylko oszczędność”. Zapewne, że i oszczędność. Ale takich oszczędności pragną wszystkie narody. Dlatego gózbę wiec nie dokonaj takich oszczędności i na Zachodzie? Mówią również, że jest to krok propagandowy, że Związek Radziecki pragnie w ten sposób dobiec do siebie opinii światowej. Niechże więc Zachód robi taką samą propagandę, niech zmniejsza swoje siły zbrojne.

Decyzja redukcji radzieckich sił zbrojnych jest drugim doniosłym dla sprawy wzmocnienia pokoju wydarzeniem międzynarodowym w ostatnim okresie. Pierwszym była ubiegłoroczna

wizyta tow. Chruszczowa w Stanach Zjednoczonych. W rezultacie tej wizyty sytuacja międzynarodowa doznała pewnej poprawy, napięcie zimnej wojny osłabło, wytworzył się klimat sprzyjający pozytywnym wynikom rozmów i konferencji między Zachodem i Zachodem. W tej sytuacji zapowiedziane na miesiąc maj br. spotkanie szefów rządów czterech mocarstw oczekiwane jest powszechnie, jako dalszy, już bardziej konkretny krok na drodze do zapewnienia narodom trwałego pokoju.

Temu celowi służy konsekwentnie również i nasza polityka zagraniczna.

W walce o pokój, o odprężenie międzynarodowe, o pokojowe współistnienie państw o różnych systemach społecznych, o zwycięstwo socjalizmu w pokojowym współzawodnictwie z kapitalizmem, Polska Ludowa jest aktywną siłą obozu socjalistycznego.

Gdy dzisiaj z perspektywy lat 15 spoglądamy na nasz kraj, na dorobek osiągnięty pracą narodu, na miejsce, jakie zajmuje Polska Ludowa wśród innych na rodów świata, gdy spoglądamy na drobek naszych przyjaciół i braci z państw obozu socjalistycznego, a szczególnie na ogro-mne osiągnięcia człowieka państwa naszego obozu — Związku Radzieckiego — na jego znaczenie i rolę, jaką odgrywa w świecie, możemy z pełnym przekonaniem powiedzieć, że nasze sprawy idą dobrze. Socjalizm wygrywa na wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych frontach.

Przed 15 laty narody skapanie we krwi drugiej wojny światowej wołały wielkim głosem — „nigdy więcej wojny”. Dzisiaj możemy powiedzieć, że urzeczywistnienie tego powszechnego żądania narodów — jest bliższe niż kiedykolwiek i znajduje się na dobrej drodze.

Powzroście towarzysze, że z okazji dzisiejszej uroczystości przekaże wam w imieniu Komitetu Centralnego partii gorące pozdrowienia i złożę serdeczne podziękowanie całej klasie robotniczej Łodzi i wszystkim ludziom pracy za ich ofiarny trud i wielki wkład w piętnastoletni dorobek Polski Ludowej.

Warszawa (PAP). — 19 bm. rozpoczęły się w Pradze rozmowy delegacji handlowych Polski i Czechosłowacji w sprawie wymiany towarów między oboma krajami w latach 1961—65. Zainaugurowały one serię wielkiej wagi rokowań, które mają przynieść podpisanie wieloletnich umów handlowych Polski z krajami socjalistycznymi.

Jeszcze w tym miesiącu nastąpi w Berlinie spotkanie naszych przedstawicieli z delegacją NRD, a na przełomie stycznia i lutego przy wspólnym stole zasiadą handlowcy polscy i radziecy. Należy się spodziewać, że do końca bieżącego kwartału rokowania rozpoczną się także z innymi krajami — członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Ogromne znaczenie tych rozmów dla całej gospodarki narodowej polega na tym, że ustala one w zasadniczych zarysach co najmniej 60 proc. obrotów towarowych Polski z zagranicą w przyszłej 5-letce. Będziemy mieli tym samym nieodzowną dla dobrej pracy przemysłu gwarancję planowych, niezależnych od wahań koniunkturalnych — dostaw podstawowych surowców, maszyn i urządzeń oraz innych towarów. Zyskamy także ustabilizowany, trwały rynek zbytu dla naszych wyrobów. 5-letnie umowy handlowe będą więc jednym z podstawowych czynników zabezpieczających nasz rozwój ekonomiczny.

W najbardziej ogólnych zarysach można obecnie mówić o najważniejszych cechach przyszłej wymiany towarowej Polski z krajami socjalistycznymi. Zgodnie z tendencją rozwojową naszej gospodarki, a co za tym idzie i handlu zagranicznego, wzrośnie w eksporcie rola ma-

Warszawa (PAP). — P. P. Totalizator Sportowy zawiadomił, że w specjalnym konkursie sportowym „Foto-Lotek z dnia 17 stycznia 1960 r. stwierdzono:

1. rozwiązanie z 5 trafieniami (premiowa wygrana 1.000.000 zł, 217 rozwiązani z 5 trafieniami (zwycięzcy) wygrana po 7.759 zł, 6.703 rozwiązani z 4 trafieniami, wygrana po 377 zł, 124.423 rozwiązani z 3 trafieniami, wygrana po 21 zł.

Warszawa (PAP). — P. P. Totalizator Sportowy zawiadomił, że w specjalnym konkursie sportowym „Foto-Lotek z dnia 17 stycznia 1960 r. stwierdzono:

(Dokończenie ze str. 1) zabiera owoce, które wypracował wójt I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka.

Przemówienie Władysława Gomułki podajemy oddzielnie. Z kolei w imieniu przedstawicieli Armii Radzieckiej, uczestników uroczystej sesji wita bo-

hater Związku Radzieckiego gen. płk. W. J. Kolkaczki.

W serdecznych słowach podziękowania mieszkańcom miasta, wyrażając wdzięczność za zaproszenie i serdeczne przyjęcie na polskiej ziemi. Obrazując osiągnięcia ostatniego roku budownictwa socjalistycznego — gen. Kolkaczki zapewnił zebranych — że narody Związku Radzieckiego oraz żołnierze radzieccy pracują dla pokoju.

Nawiązując do przemówienia N. S. Chruszczowa, wygłoszonego na ostatniej sesji Rady Najwyższej ZSRR, która obwoliła redukcję sił zbrojnych ZSRR o 1,2 miliona żołnierzy, gen. Kolkaczki zapewnił uczestników sesji, że ani on, ani obecny tu na sali dowódca Śląskiego Okręgu Wojskowego, gen. Waryszak, nie obawiają się bezrobocia. Będzie im bardzo miło, jeśli ich generałskie mundurki znajdą się jako eksponaty w muzeum łódzkim. Żołnierze Armii Radzieckiej nie mają innych interesów, jak interesy narodu. A interesy narodu, to pokój.

Cieszymy się — powiedział gen. Kolkaczki — że Polska idzie drogą budowy socjalizmu pod przewodnictwem partii i jej przywódcy Władysława Gomułki. Wdzielimy wasze miasto 15 lat temu i dwa lata temu. Dział o ogromną radością możemy powiedzieć, że nastąpił ogromny rozwój gospodarki, kultury i innych dziedzin życia waszego miasta.

Stawnej z rewolucyjnych walk Łodzi, gen. Kolkaczki życzy powodzenia w dalszej budowie socjalizmu, zapewniając o nierozważalnej przyjaźni i jednolitości celów, łączących naród polski z narodem Związku Radzieckiego. Swoje przemówienie gen. Kolkaczki zakończył okrzykiem: Niech żyje klasa robotnicza miasta Łodzi! Niech żyje bohaterki i bohaterowie polski!

Następnie zabrał głos dowódca Śląskiego Okręgu Wojskowego gen. Czesław Waryszak:

Ranna już bestia hitlerowska, nim opuściła Łódź, przygotowała jej zagładę. Niszczycielskie zamary udaremniła hitlerowcom śmiała ofensywa żołnierzy radzieckich, którzy ochronili miasto — kolebkę rewolucyjną Polski. Dlatego niech w dniu dzisiejszym rozbrzmiewa słowa uczucia i naszej głębokiej wdzięczności i serdeczności dla braci-żołnierzy radzieckich.

Jeszcze słychać było huk dział i nie wyciszył zgłuszenia, a już dymy kolumny łódzkiej fabryki, już stanęli przy warsztatach żołnierze pracy.

Kto z suchych cyfr statystycznych potrafił odebrać trud i ofiarną pracę klasy robotniczej, ten wie, jak wielki był jej wysiłek, za który w imieniu ludowego wojska składamy wam dziś serdeczne podziękowania. Ofiarności robotników jest natchnieniem w trudnej służbie wojskowej. Stąd rodzi się więź wzajemnej przyjaźni.

Pracujcie w spokojnej i radości, niech się wam dzieje coraz lepiej. Dom nasz o czysty jest trwały i bezpieczny. Na szczyt wolności i socjalistycznych zdobyczy stoi partia, władza ludowa i silna armia.

I sekretarz KŁ PZPR, Michalina Tatarkówna-Majkowska, prosi następnie sekretarza Prezydium RN m. Łodzi, Adama Torzewskiego, o odczytanie uchwały Rady Narodowej m. Łodzi, mocą której przyznano nagrody naukowe miastu, a następnie o odczytanie listy udekorowanych odznaczeniami państwowymi oraz listy osób odznaczonych pierwszymi honorowymi odznakami miasta Łodzi.

Kiedy pada nazwisko Władysława Gomułki, jeszcze raz zrywa się huragan oklasków i sala intonuje tradycyjną już pieśń „Sto lat” na Jego cześć.

Po zakończeniu sesji, odbyła się starannie opracowana i interesująca część artystyczna, w której wzięli udział artyści scen łódzkich i zespoły amatorskie. (zt i mb)

Warszawa (PAP). — 19 bm. odbyła się w Warszawie I walny zjazd Towarzystwa Światowego Macierzyństwa.

W czasie zjazdu, w którym wzięli udział wielu lekarzy, pedagogów, psychologów i działaczy społecznych omówiono zostanie dotychczasowy dorobek towarzystwa oraz wytyczne główne kierunki jego dalszego działania. Do konany zostanie także wybór nowych władz TSM

Z obrad Sejmowej Komisji Wymiaru Sprawiedliwości

Warszawa (PAP). — 19 bm. Sejmowa Komisja Wymiaru Sprawiedliwości pod przewodnictwem pos. Wincentego Krasko rozpatrywała projekt ustawy o zmianie niektórych przepisów ustawy z 29 maja 1957 r. o warunkach zwolnienia osób, odbywających karę pozbawienia wolności.

Projekt ustawy, który ma na celu z jednej strony stworzenie przed skazanym perspektywy wcześniejszego zwolnienia, a z drugiej — zagwarantowanie wykonania orzeczonej w postępowaniu sądowym kary w granicach zapewniających realność jej oddziaływania — omówił pos. Józef Florczak.

Z kroniki partyjnei

Odczyt prof. Brusy

Komitet Łódzki PZPR zawiadomił aktywny partyni i organizację, że dziś, 29 bm. o godzinie 16, w sali KŁ PZPR, A. Kościuszki 107 odbędzie się odczyt prof. W. Brusy pt. „Problem zmian w systemie zarządzania gospodarką (dotychczasowe rezultaty i perspektywy)”.

21 BM. KOLEJNY WYKŁAD

Łódzki Ośrodek Propagandy Partyjnej przypomina wykładom kół studenckich historii ruchu robotniczego, że kolejny wykład odbędzie się w dniu 21. I. br. o godzinie 13, w sali wykładowej (na parterze) w gmachu KŁ PZPR, A. Kościuszki 107/109.

Warszawa (PAP). — 19 bm. rozpoczęły się w Pradze rozmowy delegacji handlowych Polski i Czechosłowacji w sprawie wymiany towarów między oboma krajami w latach 1961—65. Zainaugurowały one serię wielkiej wagi rokowań, które mają przynieść podpisanie wieloletnich umów handlowych Polski z krajami socjalistycznymi.

Jeszcze w tym miesiącu nastąpi w Berlinie spotkanie naszych przedstawicieli z delegacją NRD, a na przełomie stycznia i lutego przy wspólnym stole zasiadą handlowcy polscy i radziecy. Należy się spodziewać, że do końca bieżącego kwartału rokowania rozpoczną się także z innymi krajami — członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Ogromne znaczenie tych rozmów dla całej gospodarki narodowej polega na tym, że ustala one w zasadniczych zarysach co najmniej 60 proc. obrotów towarowych Polski z zagranicą w przyszłej 5-letce. Będziemy mieli tym samym nieodzowną dla dobrej pracy przemysłu gwarancję planowych, niezależnych od wahań koniunkturalnych — dostaw podstawowych surowców, maszyn i urządzeń oraz innych towarów. Zyskamy także ustabilizowany, trwały rynek zbytu dla naszych wyrobów. 5-letnie umowy handlowe będą więc jednym z podstawowych czynników zabezpieczających nasz rozwój ekonomiczny.

W najbardziej ogólnych zarysach można obecnie mówić o najważniejszych cechach przyszłej wymiany towarowej Polski z krajami socjalistycznymi. Zgodnie z tendencją rozwojową naszej gospodarki, a co za tym idzie i handlu zagranicznego, wzrośnie w eksporcie rola ma-

Warszawa (PAP). — P. P. Totalizator Sportowy zawiadomił, że w specjalnym konkursie sportowym „Foto-Lotek z dnia 17 stycznia 1960 r. stwierdzono:

1. rozwiązanie z 5 trafieniami (premiowa wygrana 1.000.000 zł, 217 rozwiązani z 5 trafieniami (zwycięzcy) wygrana po 7.759 zł, 6.703 rozwiązani z 4 trafieniami, wygrana po 377 zł, 124.423 rozwiązani z 3 trafieniami, wygrana po 21 zł.

Seria ważnych rokowań w sprawie wieloletnich umów handlowych

Warszawa (PAP). — 19 bm. rozpoczęły się w Pradze rozmowy delegacji handlowych Polski i Czechosłowacji w sprawie wymiany towarów między oboma krajami w latach 1961—65. Zainaugurowały one serię wielkiej wagi rokowań, które mają przynieść podpisanie wieloletnich umów handlowych Polski z krajami socjalistycznymi.

Jeszcze w tym miesiącu nastąpi w Berlinie spotkanie naszych przedstawicieli z delegacją NRD, a na przełomie stycznia i lutego przy wspólnym stole zasiadą handlowcy polscy i radziecy. Należy się spodziewać, że do końca bieżącego kwartału rokowania rozpoczną się także z innymi krajami — członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Ogromne znaczenie tych rozmów dla całej gospodarki narodowej polega na tym, że ustala one w zasadniczych zarysach co najmniej 60 proc. obrotów towarowych Polski z zagranicą w przyszłej 5-letce. Będziemy mieli tym samym nieodzowną dla dobrej pracy przemysłu gwarancję planowych, niezależnych od wahań koniunkturalnych — dostaw podstawowych surowców, maszyn i urządzeń oraz innych towarów. Zyskamy także ustabilizowany, trwały rynek zbytu dla naszych wyrobów. 5-letnie umowy handlowe będą więc jednym z podstawowych czynników zabezpieczających nasz rozwój ekonomiczny.

W najbardziej ogólnych zarysach można obecnie mówić o najważniejszych cechach przyszłej wymiany towarowej Polski z krajami socjalistycznymi. Zgodnie z tendencją rozwojową naszej gospodarki, a co za tym idzie i handlu zagranicznego, wzrośnie w eksporcie rola ma-

Warszawa (PAP). — 19 bm. odbyła się w Warszawie I walny zjazd Towarzystwa Światowego Macierzyństwa.

W czasie zjazdu, w którym wzięli udział wielu lekarzy, pedagogów, psychologów i działaczy społecznych omówiono zostanie dotychczasowy dorobek towarzystwa oraz wytyczne główne kierunki jego dalszego działania. Do konany zostanie także wybór nowych władz TSM

Warszawa (PAP). — 19 bm. odbyła się w Warszawie I walny zjazd Towarzystwa Światowego Macierzyństwa.

W czasie zjazdu, w którym wzięli udział wielu lekarzy, pedagogów, psychologów i działaczy społecznych omówiono zostanie dotychczasowy dorobek towarzystwa oraz wytyczne główne kierunki jego dalszego działania. Do konany zostanie także wybór nowych władz TSM

Warszawa (PAP). — 19 bm. odbyła się w Warszawie I walny zjazd Towarzystwa Światowego Macierzyństwa.

Po piętnastu latach

Spojrzenie w przyszłość

Skrót przemówienia przewodniczącego Prezydium RN m. Łodzi, Edwarda Kaźmierczaka wygłoszonego na wczorajszej sesji z okazji XV rocznicy wyzwolenia naszego miasta

Rozpoczęliśmy na gruzach

W niełatwych warunkach rozpoczęliśmy budowę nowego życia w naszym mieście. Straszliwe przejścia okupacyjne, zakłócenia meczenskiemi żywymi pochodniami na Radogoszczu, doprowadziły do poważnego wyłudnienia Łodzi. Przeszło 300 tys. łodzian poniosło śmierć w obozach koncentracyjnych i w innych miejscach kaźni, a dziesiątki tysięcy wysiedlono, wywieziono na roboty przymusowe lub skazano na żywot tułaczy. W sumie liczbą mieszkańców, która w roku 1939 wynosiła blisko 700 tysięcy — spadła do niespełna 300 tysięcy.

Opuszczając Łódź okupant starał się też zniszczyć jej potencjał gospodarczy. Fabryki ogolono zostały z maszyn i zapasów surowca. Moc produkcyjna przemysłu zmniejszyła się w stosunku do okresu przedwojennego o około 40 proc.

W dzielnicach Bałuty i Stare Miasto hitlerowcy zrównali

z ziemią wiele domów mieszkalnych o łącznej ilości 79 tys. izb. Smutny obraz przedstawiała wielkość budynków ocalałych. Pozbawione od wielu lat remontu, nie konserwowane chyliły się ku ruinie. Około 30 proc. groziło wręcz zawaleniem.

Szkolnictwo, służba zdrowia, gospodarka komunalna, znajdowały się w katastrofalnym stanie.

Nie wolno przy tym zapominać, że fatalne skutki okupacji hitlerowskiej nawarstwiały się na wiekowe zaniedbania gospodarki kapitalistycznej.

Przed młodą i niedoświadczoną władzą ludową stały więc w roku 1945 problemy

zadawało się nie do rozwiązania, zwłaszcza, że cały kraj wyniszczony wojną, ze zburzoną całkowicie stolicą, tonął w morzu potrzeb i pomocy miastu mogła być udzielona w tym stopniu, jak pozwalały na to istniejące ogólne warunki.

Wysoka Rado! Dostojni goście! Obywatele!

Dziś mija 15 lat od tego historycznego już styczniowego dnia, w którym czołwki Armii Radzieckiej entuzjastycznie witane przez ludność wkroczyły do naszego miasta.

Niezapomniane to były chwile, pełne napięcia i wzruszeń radosnych. Ludzie płakali ze szczęścia, obcy padali sobie w ramiona, a żołnierzy wywoleńców całowano wyrażając niewymierne uczucie wdzięczności za ich bohaterstwo i trud.

Wspominając ten radosny dzień 19 stycznia 1945 roku, serdecznie witamy wśród nas tych wszystkich, którzy byli nam bliży w dniach walki i w pierwszych dniach pracy.

Szczególnie serdecznie witamy delegację naszych przyjaciół radzieckich. Wizyta ta jest widomym symbolem niewzruszonej przyjaźni i współpracy w walce o wspólne ideały — pokój i socjalizm.

entuzjazm, za umiłowanie bym wszystkim w imieniu miasta i za serdeczny stosunek do wielu spraw — chciałbym wszystkim w imieniu Prezydium Rady Narodowej złożyć gorące podziękowanie.

Marian Piechal

Herb Łodzi

Miasto snuć przędzy dni swych nie przerwie — nie darmo łódkę z wiosłem ma w herbie.

Tu w snów osnowie płynąć nietrudno, gazie krosno każde bije jak źródło.

W strumieniu tkanin łódka się chwieje — w niej jak w kolebce ludzkie nadzieje.

Nasze wielkie zadania

Osiągnięcia minionego 15-lecia wnosimy w nowy okres jako wartości, które będą stanowiły podstawę do realizacji stojących przed nami zadań. A są one niełatwe.

Ażeby więc je wykonać — należy rozpocząć od dalszego porządkowania naszej gospodarki, od usuwania z życia tych ciemnych stron, których dogłębną analizę przeprowadzono na III Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Jest to niezbędny warunek pomyślnego wypełnienia narzeczonych planów.

W tych planach — kluczowym problemem będzie nadal dalszy rozwój budownictwa mieszkaniowego. Występujące w tym zakresie potrzeby, zamierzamy zaspokoić przez realizację 100 tys. izb mieszkalnych przy jednoczesnym zwiększeniu nakładów na remonty i częściową modernizację starych budynków.

Rozbudowa urządzeń gospodarki — powinna doprowadzić do tego, że w 1965 roku przeszło 80 proc. ogółu ludności korzystał będzie z wody sieci miejskiej, przeszło 70 proc. z usług kanalizacyjnych, a około 60 proc. ludności z gazu. Wymowy tych wielkości w

warunkach Łodzi nie potrzeba bliżej uzasadniać.

Wzrastająca z roku na rok ilość pojazdów mechanicznych i bezpieczeństwo ruchu, wymaga radykalnych zmian w układzie arterii drogowych i dalszej poprawy nawierzchni ulic.

W związku z tym w planie 5-letnim chcemy dokonać przebiecia niektórych ulic, wybudować kilka niezbędnych wiaduktów i szereg węzłów komunikacyjnych oraz położyc na 100 km ulic ulepszoną nawierzchnię.

Dla zaspokojenia potrzeb szkolnictwa przewiduje się do 1965 r. budowę 29 przedszkoli i 90 szkół łącznie ze szkołami milenialnymi, jak również rozbudowę obiektów szkolnictwa wyższego.

Potrzeby służby zdrowia znajdują swoje zaspokojenie przez rozszerzenie sieci szpitali, przebudowę i żłobków.

W Łodzi, w mieście licznie pracujących kobiet — sprawa rozwoju różnego rodzaju usług ma doniosłe znaczenie. W zamierzeniach naszych zakładamy znaczną poprawę istniejącego stanu przez zwiększenie sieci usług rzemieślniczych, sklepów, zakładów gastronomicznych i domów towarowych.

Rzetelny wysiłek podstawą powodzenia

Zdajemy sobie sprawę, że o powodzeniu planu zdecydują przede wszystkim inicjatywa i codzienny rzetelny wysiłek nas wszystkich.

Z doświadczenia wywodząc swoje wnioski — jestem jak

najbardziej przekonany, że ofiarność, pracowitość i patriotyzm łódzkiej klasy robotniczej i inteligencji, tak jak w minionym okresie zdecydowały o pokonaniu trudności i pozwolą na pełne wykonanie zadań.

Obywatele!

Nie tylko z pietyzmu dla historii wspomniamy te 15 minionych lat i dokonujemy oceny dorobku. Są i inne względy, które każą nam pamiętać ze spe-

cialna siła o tej rocznicy. 15 lat minęło od okropności II wojny światowej, której skutki dotknęły nasz naród, a w tym i mieszkańcy (Dalszy ciąg na str. 4)

Gorące serca i robociarski upór

W te pamiętne dni stycznia 1945 roku zaczynaliśmy wszystko od początku. Gorące serca i robociarski upór zwalczały przeszkody.

Robotnik i inżynier obejmują w posiadanie fabryki łódzkie. Uruchamiają je, nie patrząc na plac, nie sarkając na zaprowiantowanie, nie myśląc o własnych siłach i zdrowiu, tak mocno nadszarpniętym nieuludzkim terorem okupacji.

Już w pierwszych tygodniach po wyzwoleniu zadymiały kominy łódzkich fabryk, ruszył przemysł.

Mogło to stać się dzięki wspaniałej postawie łódzkiej klasy robotniczej, pionierskiej pracy wielu działaczy, przy kierowniczej roli partii w bulowaniu zębów nowej, socjalistycznej Łodzi.

Mogło to stać się dzięki pomocy Związku Radzieckiego, która wyraziła się w początkowym okresie transportami węgla, bawełny i żywności. Ta przyjacielska pomoc przyczyniła się do przezwyciężenia pierwszych trudności.

Sięgając pamięcią w przeszłość dziś widzimy jak daleko jesteśmy od łamtych pierwszych, pookupacyjnych dni i międzywojennych lat nędzy i bezrobocia.

Powoli, ale stale postępowała odbudowa i rozbudowa naszego miasta, zmieniało się ono nieomal z dnia na dzień, nieraz niedostrzegalnie dla nas samych.

W efekcie potrafiliśmy nie tylko usunąć skutki wojny i okupacji, ale również dokonać wielkiego kroku w dziedzinie dalszego rozwoju miasta i przeprowadzić szereg zmian nie tylko ilościowych, ale i jakościowych, przekształcających głęboko jego charakter i strukturę.

W dalszym ciągu przemówienia przewodniczący Prez. RN ocenił rozwój i dorobek miasta: gospodarczy, oświatowy, naukowy, kulturalny, zdrowotny, mieszkaniowy i komunalny — legitymujący się szeregiem ogromnych inwestycji, wzrostem kadr fachowców, absolwentów wyższych uczelni itp., itd.

W czym tkwią źródła tego dorobku i naszych osiągnięć? Odpowiedź może być tylko jedna — Ich dźwignia — to niezwykła twórcza ideologia nauki marksizmu-leninizmu, to żywotna, niezniszczalna siła ustroju socjalistycznego, to kierownicza rola partii zespolonej z klasą robotniczą i całym narodem.

Każdy niemal poważniejszy wysiłek władz terenowych idący w kierunku poprawienia warunków życiowych miesz-

kańców, w porządkowaniu miasta spotykał się z czynnym poparciem społeczeństwa.

Podjęwane w czynnie społecznym prace — przyniosły znaczne oszczędności środków, które mogły być użyte na inne cele. Wartość prac wykonanych społecznie w 1959 roku ocenili należy na wysokość 48 milionów złotych.

Jest znamienna ta patriotyczna, obywatelska postawa społeczeństwa. Źródłem jej jest bez wątpienia umiłowanie swego miasta, ofiarność i dążenie do tego, aby miasto było piękniejsze, czystsze, miłsze i kulturalniejsze.

Cały ten wielki dorobek piętnastoletni jest dziełem wielotysięcznej rzeszy robotników, inteligencji, kobiet i młodzieży, którzy pracą swoją przyczynili się do rozwoju Łodzi.

I za ten codzienny trud, za

Zasłużeni w łódzkim piętnastolecu

Wczoraj w Prezydium RN odbyła się uroczystość wręczenia nagród naukowych m. Łodzi na 1960 oraz dekoracji wysokimi odznaczeniami państwowymi i nadania Odznaki Honorowej m. Łodzi.

Nagrody otrzymali: prof. dr med. Józef W. Grott, prof. dr Atanazy Borzyński, prof. dr Leszek Pawłowski i prof. dr Jan Szczepański.

W związku z XV rocznicą wyzwolenia Łodzi za zasługi w pracy społecznej i zawodowej odznaczenia państwowe otrzymali:

ORDERY „SZTANDAR PRACY” II KLASY

JÓZEFA GALIŃSKA — motaczka Włodzkiego ZPB im. I Maja, prof. dr EDWARD ROSSET — rektor WSE.

KRZYŻE KOMANDORSKIE ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Marcin Pyziak — rencista, Walenty Wende — dyr. naczelny Centralnego Biura Technicznego.

KRZYŻE OFICERSKIE ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Cyprian Jaworski — radny RN m. Łodzi, red. Henryk Rudnicki — red. „Głosu Robotniczego”, Leon Reliszko — rencista, Janina Kalinowska-Szymańska — dyr. Północno-Łódzkiego Zakładu Przem. Jedwab. i Przewodn. Zarządu Łódzkiego LK, red. Edward Szuster — z-ca dyr. Łódzkiego Ośrodka Telewizyj.

KRZYŻE KAWALERSKIE ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Zenon Archman — dyr. Zasadniczej Szkoły Elektrycznej, Władysław Bedyński — milicjant Komendy Miejskiej MO Łódź-Bałuty, Edward Ciuk — dyrygent orkiestry Łódzkiej Rozgłośni PR, Bronisław Diehl — se-dzia Sadu Wojewódzkiego dla m. Łodzi, Mieczysław Frydlewski — sekr. KD PZPR Łódź-Bałuty, Józef Jeżak —

dywoda sekcji Łódzkiej Komendy Straży Pożarnej, Jadwiga Marcinkiewicz — trener KS Włocławek, Genowefa Niezabitowska — wiceprezes Wojewódzkiego Zarządu TWP, Stanisław Panek — zastępca kier. Wydz. Gospodarki Mieszkaniowej Prez. RN m. Łodzi, Aleksander Postolow — dyr. Wydawnictwa Łódzkiego, Felicya Smokowska — nauczycielka szkoły, Antoni Zakrzewski — przewod. Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych RN m. Łodzi.

ZŁOTE KRZYŻE ZASŁUGI

Stanisława Bukowska — cewiarzka Zakł. Przem. Dzielarskiego im. Wojska Polskiego, Zdzisław Buda — sekretarz KD PZPR Łódź-Górna, Franciszek Chwiakowski — mechanik Elektrociepłowni Łódź II, Leokadia Drożdż — szwaczka Łódzkich Zakł. Przem. Odzież. im. Fornalskiej, Wincenty Grzywniak — piekarz Łódzkich Zakładów Przemysłu Piekarniczego, Stefan Głuszowski — tkacz Zakł. Przem. Wł. im. 9 Maja, Mieczysław Jedrzejewski — palacz Zakł. Gazownictwa Okr. Łódzkiego, Zygmunt Kubiś — przew. rady zakł. Zakł. Mech. im. Strzelczyka, Helena Krysiak — pielęgniarka Szpitala im. Sonnenberga, Irena Lepalczyk — kier. Działu Mijającej Biblioteki Publicznej, Zygmunt Leńcizak — radny DRN Łódź-Bałuty, Antoni Lamprych — maszynista PKP Łódź-Kaliszka, Leokadia Labuzowa — cerowaczka Zakł. Przem. Wł. im. Bardowskiego, Janina Łukasiewicz — lekarz pediatra Szpitala im. Korczaka, Ignacy Marczak — dyr. Zakł. Przem. Wł. im. Tadeusza Kościuszki, Janina Pleśiak — cerowaczka Zakł. Przem. Pończoszy. im. Jurczaka, Adam Rutkowski — murarz MPRB nr 2, Irena Sipiwo — radna RN m. Łodzi, Maria Szkudlarek — kier. świetlicy Zakł. Przem. Baweł. im. Harnama, Marian Tarczyński — formierz Łódzkiej Fabryki Maszyn, Stefan Twardowski — listonosz Obwodowego Urzędu Pocztowego, Władysław Uznański — pracow-

nik Elektrowni Łódzkiej, Jan Walasek — kominiarz Sp. Pracy „Kominiarz”, Julian Wróbel — rolnik.

SREBRNE KRZYŻE ZASŁUGI

Wacław Bednarek — ślusarz MPK, Józef Borowski — murarz LPBU, Leszek Jarzębski — pracownik Zakł. Przem. Jedwab. im. Wróblewskiego, Zdzisław Koniecki — pracownik Woj. Archiwum Państw. w Łodzi, Tadeusz Sibiński — desenator Zjedn. Przem. Wł.

Poza tym Prezydium Rady Narodowej nadało za szczególne zasługi w dziele rozwoju miasta

ODZNAKE HONOROWA M. ŁODZI następującym osobom:

Władysławowi Gomulce — I sekretarzowi KC PZPR, Ignacemu Łodze-Sowińskiemu — członkowi Biura Politycznego KC PZPR i przewodniczącemu CRZZ, Eugeniuszowi Stawińskiemu — członkowi KC PZPR i ministrowi przemysłu lekkiego, Michalinie Tatarównie-Majkowskiej — członkowi KC PZPR, I sekretarzowi KL PZPR, Kazimierzowi Witaszewskiemu — pierwszemu prezydentowi m. Łodzi, Generalowi pułkownikowi W. J. Korpakezi — Bohaterowi Związku Radzieckiego, dowódcy Armii Radzieckiej wyzwalającej Łódź, Generalowi majorowi Furtienko — pierwszemu komendantowi wojennemu m. Łodzi, Pułkownikowi A. O. Krajnow — Bohaterowi Związku Radzieckiego, dowódcy pułku wyzwalającego Łódź, N. J. Szilow — przewodniczącemu Komitetu Wykonawczego Miejskiej Rady Delegatów Pracujących m. Iwanowo-Woźniesieńska współpracującego z Łodzią, Prof. dr Natalii Gąsiorowskiej — współzałożycielce Uniwersytetu Łódzkiego i profesorowi Uniwersytetu Warszawskiego, Prof. dr Tadeuszowi Kotarbińskiemu

— prezesowi PAN i prezesowi Łódzkiego Towarzystwa Naukowego.

Prof. mgr inż. Mieczysławowi Klimkowi — rektorowi PL.

Prof. mgr inż. Janowi Wernerowi — prorektorowi PL.

Prof. dr Wincentemu Tomaszewiczowi — profesorowi AM w Łodzi, zasłużonemu chirurgowi i wychowawcy.

Józefowi Pilarskiemu — aktorowi Państwowego Teatru Nowego.

Kazimierzowi Dejmikowi — dyrektorowi Państwowego Teatru Nowego.

Władysławowi Rymkiewiczowi — prezesowi Łódzkiego Oddziału ZLP.

Piotrowi Tagowskiemu — radnemu RN m. Łodzi.

Red. Mieczysławowi Jagoszewskiemu — redaktorowi „Dziennika Łódzkiego”.

Red. Bolesławowi Busiakiewiczowi — redaktorowi Łódzkiej Rozgłośni PR.

Edwardowi Andrzejakowi — byłemu przewod. MRN w Łodzi, działaczowi robotniczemu i sekretarzowi Komitetu Odbudowy Kraju i Stolicy.

Prof. dr med. Jadwidzie Szustrowej — dyrektorowi Wojewódzkiej Przychodni Przewodniczącej, zasłużonemu organizatorowi poroicy lekarskiej dla gruźliki.

Jadwidzie Chojnackiej — zasłużonej artystce scen łódzkich, wieloletniemu dyrektorowi Teatru Powszechnego.

Inż. Tadeuszowi Herbutowi — projektantowi Szkoły Tysiąclecia przy ul. Pojezińskiej i ul. Armii Czerwonej.

Wandzie Sydział — byłej radnej RN m. Łodzi, przewodniczącej pracy ZPB im. J. Marchewskiego.

Marii Michalak — przewodniczącej pracy ZPB im. St. Okrzei.

Kazimierzowi Papisowi — emerytowi, byłemu wieloletniemu kierownikowi szkoły w Łodzi, kierownikowi Oddziału Obowiązku Szkolnego Zarządu Miejskiego w Łodzi.

Red. Stanisławowi Chruszczewskiemu — redaktorowi „Dziennika Łódzkiego”, Henrykowi Socha-Domagalskiemu — pierwszemu przewodniczącemu Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi.

„Nie mogła Łódź godniej uczcić 15 rocznicy wyzwolenia“

Władysław Gomułka w łódzkiej szkole Tysiąclecia

Wczoraj, w 15 rocznicę wyzwolenia naszego miasta, została oddana do użytku pierwsza w Łodzi i pierwsza tego typu w Polsce, szkoła imienia Tysiąclecia przy ul. Pojezińskiej na Bałutach.

Uroczystość otwarcia szkoły zaszczylił swą obecnością liczni przedstawiciele partii i rządu z Władysławem Gomułką i Ignacym Logą-Sowińskim na czele. Wzięli w niej również udział goście radzieccy: ambasador ZSRR — P. Abrasimow, gen. Kółpakcz i inni. Licznie były także reprezentowane władze partyjne i miejskie naszego miasta z M. Tatarówną-Majkowską i E. Kaźmierczakiem.

Gości witali gospodarze dzielnic Bałuty, młodzież szkolna i harcerska, przedstawiciele zakładów pracy i społeczeństwa Bałut. Witali ich długo nie milknące brawa, okrzyki „Niech żyją“ i tradycyjna już u nas pieśń „Sto lat“. Młodzież wręczała gościom wiązanki kwiatów.

W świetlicy szkolnej powitał gości i zbranych przewodniczący DRN Bałuty Z. Sikorski. Powiedział on m. in.: „Dzień 19 stycznia 1960 roku jest dniem zamykającym dorobek 15-letniego społeczeństwa łódzkiego. Jednym z obiektów tego dorobku jest pierwsza szkoła Tysiąclecia, wybudowana z funduszy CRZZ i ze składek społeczeństwa na terenie Bałut. Wyrażam podziękowanie wszystkim tym, którzy przyczynili się do wzniesienia tej szkoły — pomnika Tysiąclecia.

Następnie zabrał głos Ignacy Loga-Sowiński. A oto fragment jego przemówienia: „Dokonywanie otwarcia pierwszej w Łodzi szkoły Tysiąclecia, pod którą niedawno kładliśmy kamień węgielny, serdecznie dziękuję w imieniu partii, związków i wodnych, Frontu Jedności Narodu — jej budowniczym i tym wszystkim, którzy swoją ofiarnością i serdecznym stosunkiem przyczynili się do jej powstania. Życzę młodzieży łódzkiej, która w murach tej szkoły zdobywać będzie wiedzę i kształtować swoje młode charaktery — by wytrwale i pilnie uczyła się, wyrastając na dobrze przygotowanych do życia ludzi zdolnych do zadań, jakie postawiła historia przed naszym krajem na mądrych i światłych obywateli Polski socjalistycznej.“

Wielkie brawa powitały oświadczenie Loga-Sowińskiego o tym, że CRZZ przeznacza

nie zawiodą pokładanych w nich nadziei. Krótkie przemówienie wygłosił także inspektor oświaty DRN Bałuty — Przędziński.

Gości witali powitani zbrani wystąpienie WŁADYSŁAWA GOMUŁKI, który stwierdził, że nie mogła Łódź godniej uczcić swego XV rocznicy wyzwolenia, jak właśnie budowa tej szkoły. I sekretarz KC PZPR w imieniu partii i rządu złożył nauczycielstwu i młodzieży nowej szkoły życzenia jak najlepszych osiągnięć w pracy, życząc także, by pierwsza w Łodzi szkoła Tysiąclecia stała się kuźnią ludzi o wysokiej wiedzy i głębokim przekonaniu, że socjalizm jest najpiękniejszą ideą ludzkości. Kończąc swoje wystąpienie Władysław Gomułka dokonał uroczystego otwarcia szkoły.

Następnie goście udali się

na zwiedzanie szkoły (zaproszono ją znany łódzki architekt — inż. Tadeusz Herburt) przy której klasach i pracowniach harcerze zaciągnęli wrytych honorowe. W. Gomułka żywo interesował się jakością wykonania szkoły, zwracał uwagę na drobne usterki. Wiele czasu spędził w warsztatach szkolnych, pracowniach i klasach. Przeprowadził też wiele rozmów z przyszłymi użytkownikami szkoły — działawą szkolną, która wręczała mu kwiaty i śpiewała „Sto lat“.

Na zakończenie goście wpiśali się do księgi pamiątkowej. W. Gomułka otrzymał na pamiątkę album oraz „chustkę od jednej z bałuckich harcererek.

Długo jeszcze młodzież witała gościa na cześć gości. Okrzyki ustały dopiero wówczas, gdy auta zniknęły w perspektywie ulicy. (as)

Oby dobrze służyła nauce

Biblioteka Uniwersytecka w nowym gmachu

Obszerny hall nowej Biblioteki Uniwersyteckiej przy zbiegu ulic Narutowicza i Matejki wypełniony był tłumami młodzieży akademickiej i przedstawicieli społeczeństwa Łodzi. W położonym o kilka stopni wyżej wewnątrz, między dwoma marmurowymi filarami rozpięto białoczerwona wstęga. Tu zbrali się przedstawiciele władz łódzkich wyższych uczelni, Ich Magnificencji Rektorzcy: Uniwersytetu Łódzkiego — prof. dr Adam Szpunar, Politechniki Łódzkiej — prof. mgr inż. Mieczysław Klimek, Akademii Medycznej — prof. dr Marian Stefanowski, WSE — prof. dr Edward Rosset, WSM — prof. dr Kiejstut Baciewicz, członkowie senatów, dziekani, profesorowie — m. in. laureaci nagród naukowych m. Łodzi — prof. dr Stefania Skwarczyńska i prof. dr Jan Szczerpański.

Kilka minut po godz. 14 przybył również I sekretarz

KW PZPR Marian Miśkiewicz, wiceprzewodniczący Prezydium RN m. Łodzi mgr Gabriel Górtowski oraz poseł Eugeniusz Ajaenkiel.

Punktualnie o godz. 14.30 przybyli, wprost z uroczystości otwarcia szkoły Tysiąclecia przy ul. Pojezińskiej, ministrowie szkolnictwa wyższego — Henryk Golański, oświaty — Wacław Tułodziecki, w towarzyszywie I sekretarza KL PZPR Michalina Tatarówna-Majkowska, przewodniczącego Prezydium RN m. Łodzi Edwarda Kaźmierczaka i osób towarzyszących.

Uroczystość rozpoczął J.M. rektor UL prof. dr Adam Szpunar, który po powitaniu zbranych powiedział m. in.: „Wierzymy, że ten wspaniały gmach, który jest wynikiem 5-letniego wysiłku i ofiarności społeczeństwa, stanie się zaledwie i punktem centralnym całego ośrodka wyższych uczelni, w którym Uniwersytetu przypadnie w udziale należąca mu rola. Biblioteka ta winna przyczynić się w znacznym stopniu do wielkiego dzieła — do budowy socjalizmu w naszym kraju. Gdy spełni to zadanie, można będzie powiedzieć, że wysiłek klasy robotniczej, włożony w jej wzniesienie nie poszedł na marne“.

Następny z mówców — minister szkolnictwa wyższego Henryk Golański, rozpoczął swoje przemówienie od powitania delegacji radzieckiej w składzie: bohater Związku Radzieckiego gen. W. J. Kółpakcz, dowódca armii, która równo 15 lat temu oswobodziła Łódź, bohater Związku Radzieckiego płk. A. O. Krajnow, dowódca pułku, który pierwszy wkroczył do Łodzi, oraz zastępcę dyrektora kombinatu im. Frólowa w Iwanowie, inż. J. I. Jeszkowa, która wraz z generalami WP K. Witaszewskim i S. Malko w tym momencie przybyła do gmachu.

Minister Golański życzył następnie budowniczym nowej biblioteki, rektorom i założycielom biblioteki, aby placówka ta dobrze służyła potrzebom naukowym, kulturalnym i oświatowym miasta oraz całego okręgu łódzkiego.

Dyrektor biblioteki prof. Helena Więckowska, która z kolei zabrała głos, złożyła zobowiązanie w imieniu swoim i pracowników biblioteki, że dołoży wszelkich starań, aby ten wspaniały gmach, jak najszybciej wypełnił się książkami i czytelnikami i jak najlepiej służył dziełu krzewienia kultury i oświaty.

Po przemówieniach, minister szkolnictwa wyższego Henryk Golański dokonał symbolicznego przecięcia wstęgi, a następnie dosłajni goście oraz zgromadzeni uczestnicy uroczystości rozpoczęli zwiedzanie gmachu oprowadzani przez kierownictwo biblioteki, prof. Więckowską i mgr. Dylika, kierownika budowy inż. Danilewicza i projektanta inż. arch. Orlika. W trakcie zwiedzania ministrowie Golański i Tułodziecki interesowali się szczególnie wyposażeniem gmachu, byli wyraźnie zadowoleni i widać było, że całość przypadła im do gustu. I sekretarz KL PZPR Michalina Tatarówna-Majkowska, zapytana o zdanie, odpowiedziała: „Jeśli się jest rodowitym łodzianinem, to jakże można się nie zachwycać i nie cieszyć tym wspaniałym gmachem“. A rektor AM prof. dr Marian Stefanowski stwierdził, że choć wiele bibliotek na świecie widział, tak pięknej nie spotkał.

W obszernej dwupiętrowej czytelni matematyczno-przyrodniczej goście złożyli swe podpisy pod pamiątkowym aktem otwarcia, wypisanym na pięknym czerpanym papierze, po czym przyjmowani byli przez dyrekcję biblioteki i budowniczych kawą i ciastkami. J. P.

Uroczystości 15-lecia w Pabianicach

Wczoraj, w 15 rocznicę wyzwolenia Pabianic, ponad dwutysięczny pochód udał się na miejscowy cmentarz, gdzie na grobach żołnierzy polskich i radzieckich, poległych w wal-

kach o wyzwolenie miasta, złożono wieńce. Przemówienie nad żołnierskimi mogiłami wygłosił przewodniczący ZM TPP-R — W. Kaźmierczak.

O godz. 17, w sali Miejskiego Domu Kultury, odbyła się uroczysta sesja MRN. W Prezydium sesji zasiadli pierwsi organizatorzy życia politycznego i gospodarczego miasta. Referat okolicznościowy wygłosił przewodniczący MRN Feliks Hemer. Następnie F. Hemer udekorował Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski Jan'ne Szymczak — zasłużoną działaczkę ruchu robotniczego.

Zbrani na sesji, uchwalili rezolucję potępiającą ostatnie ekscesy neohitlerowców w NRF. (n. i. w.)

Łódzka Elektrociepłownia otrzymała imię Włodzimierza Lenina

Kilka minut po godzinie 11 długi sznur samochodów wjechał na teren Łódzkiej Elektrociepłowni EC — II. W świetlicy zakładowej oczekują na przedstawicieli partii i rządu delegaci załogi i budowniczy tego potężnego obiektu przemysłowego. Dyrektor naczelny EC — II, inż. Franciszek Rytwiński, wita przybyłych na salę: członka Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczącego CRZZ, Ignacego Logę-Sowińskiego, ambasadora ZSRR w Polsce, Piotra Abrasimowa, generała W. J. Kółpakcz, ministra górnictwa i energetyki — Jana Mitreę, I sekretarza KL PZPR — Michalinę Tatarównę-Majkowską, przewodniczącego Prezydium RN m. Łodzi — Edwarda Kaźmierczaka.

Rozpoczęła się uroczystość oficjalnego przekazania Elektrociepłowni oraz nadania jej imienia Włodzimierza Iliusza Lenina. Dyrektor Elektrociepłowni, inż. F. Rytwiński, składa przewodniczącemu CRZZ Ignacemu Loge-Sowińskiemu meldunek o osiągnięciu przez Elektrociepłownię wydajności 100 megawatów. W tej chwili parę technologiczną otrzymuje 17 zakładów pracy, zaś gorącą wodę ponad 2.500 izb na Żubardziu i Nowym Rokicciu. W przyszłym roku — brzmni meldunek — Elektrociepłownia dostarczy parę technologiczną do 40 fabryk, a w 1961 roku — do 100.

Zabiera głos minister górnictwa i energetyki, Jan Mitreę. W krótkim przemówieniu minister J. Mitreę wskazał m. in. na poważne osiągnięcia gospodarcze naszego kraju. — Kolegium Ministerstwa Górnictwa i Energetyki — powiedział w dalszym ciągu swego przemówienia minister J. Mitreę — w dniu 16 stycznia 1960 r. na wniosek konferencji samorządu robotniczego EC — II postanowiło nadać Elektrociepłowni w Łodzi imię Włodzimierza Lenina.

Następnie przemawia ambasador ZSRR, Piotr Abrasimow. W serdecznych słowach dziękuję on za zaproszenie na uroczystości 15-lecia wyzwolenia Łodzi.

— Dziś — mówi m. in. ambasador Abrasimow — Elektrociepłownia wasza otrzymała imię wielkiego wodza proletariackiej rewolucji, Włodzimierza Lenina. Lenin wiele uwagi poświęcał sprawom elektryfikacji. Słynne stało się hasło Lenina, iż komunizm to władza radziecka plus elektryfikacja całego kraju. Symboliczny jest fakt, że wasza, Łódzka Elektrociepłownia otrzymała jego imię.

Na zakończenie swego przemówienia ambasador Abrasimow wznosi w języku polskim okrzyk na cześć przyjaźni między bratnimi narodami, na cześć KC PZPR, na cześć I se-

kretarza KC PZPR wielkiego przyjąca ZSRR — Władysława Gomułki.

Z kolei zabiera głos I sekretarz KL PZPR — Michalina Tatarówna-Majkowska. W imieniu KC PZPR i KL PZPR, Prezydium RN m. Łodzi oraz mieszkańców naszego miasta M. Tatarówna-Majkowska przekazuje podziękowanie załozce i kierownictwu EC — II za ich trud i ofiarną pracę.

Dorobek minionej 15-letniej — stwierdziła m. in. M. Tatarówna-Majkowska — to przekazanie mieszkańcom Łodzi, oprócz potężnego obiektu Elektrociepłowni — 55 tys. izb, wielu szkół, żłobków, przedszkoli. Nowe osiedla mieszkaniowe m. in. na Żubardziu, Dolach, Bałutach, cieszą nas, a tych osiedli przybywać będzie jeszcze więcej. Dziś zakład wasz za zgodą kierownictwa partii i rządu otrzymuje imię najwybitniejszej postaci historycznej XX wieku, a zarazem najbardziej skromnego człowieka, Włodzimierza Lenina. To zobowiązuje do jak najlepszej pracy.

W imieniu załogi EC — II przemawiał maszynista turbiny, Tadeusz Mikolajewski, który zapewnił zebranych, iż robotnicy dolażą wszelkich starań, aby w najbliższym czasie jak najwięcej fabryk i mieszkańców Łodzi korzystało z usług giganta.

Na zakończenie części oficjalnej uroczystości, w imieniu Rady Państwa, minister górnictwa i energetyki Jan Mitreę, a przewodniczący Prezydium RN m. Łodzi, E. Kaźmierczak, udekorowali Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski: inż. Eugeniusza Graczyka, dyrektora Zakładu Sieci Ciepłej, jednego z pierwszych, zasłużonych budowniczych Łódzkiej Elektrociepłowni, dyrektora EC — II inż. Franciszka Rytwińskiego oraz głównego inżyniera „Zespołu Elektrowni Łódź“ mgr. inż. Jana Napiórkowskiego.

Złote Krzyże Zasługi otrzymali: inż. Jerzy Malecki, inż. Bronisław Perkiwicz, inż. Tadeusz Hofman, Józef Godzek, Roman Morawski i Antoni Owczarek.

Ponadto 33 osoby otrzymały srebrne Krzyże Zasługi i 11 brązowe. (J. Kr.)

Dziś o 16,15

Katedra ciepłych maszyn przy Wydziale Politechniki Łódzkiej zawiadoma, że w dniu dzisiejszym (20 bm.) o godz. 16,15, doc. dr inż. Ryszard Szymank wygłosi wykład pt. „Szczegółowy wypadek wyznaczania temperatur spalania z uwzględnieniem dysocjacji“. Wykład odbędzie się w audytorium 14 gmachu głównego Politechniki, ul. Gdańska 155.

Spojrzenie w przyszłość

(Dokończenie ze str. 3)

ów Łodzi bardzo boleśnie. 15 lat pokojowego życia pozwoliło nam wydzwignąć nasze miasto ze zniszczeń i zaniedbań i wkroczyć na drogę szybkiego rozwoju.

Zdajemy sobie wszyscy sprawę, że tylko pokój stworzy nam przesłanki dla stałej poprawy warunków życia w naszym mieście jak i w całym kraju.

W ostatnich dniach nadchodzą niepokojące wieści o podnoszeniu głowy przez elementy rewizjonistyczne i rasistowskie w Niemieckiej Republice Federalnej. Rząd niemiecki nie przeciwstawia się szowinistycznym ekscesom, prowadząc politykę wroga odprężenia międzynarodowemu. Dokąd zaprowadzić może taka polityka — określił najlepiej towarzysz Chruszczow na IV sesji Rady Najwyższej ZSRR.

Wraz z całym narodem polskim — gorąco popieramy pokojową politykę Związku Radzieckiego, której znamienym wyrazem jest uchwała o redukcji 1/3 radzieckich sił zbrojnych.

Jednocześnie potępiamy politykę rządu niemieckiego i

ekscesy faszystów zachodnoniemieckich.

W sojuszu ze Związkiem Radzieckim, zacieśnieniu przyjaźni z państwami obozu socjalistycznego, widzimy rejonem pokoju i gwarancję, że nasza pokojowa praca nie będzie zagrożona.

W tej pracy — przed społeczeństwem miasta Łodzi stoją wielkie i poważne zadania.

Cheśmy naszą twórczą, pokojową pracę wnieść jak największy wkład w dzieło rozwoju naszego kraju i narodu w wielkie dzieło budowy nowego, szczęśliwego życia.

Cheśmy jednocześnie, aby nasza kochana Łódź stawała się z roku na rok i z miesiąca na miesiąc coraz to piękniejsza i aby jej mieszkańcom żyło się coraz to lepiej.

NIECH ŻYJE I ROZKWI-TA NASZE UKOCHANE ROBOTNICZE MIASTO ŁÓDŹ!

NIECH ŻYJE POLSKA LUDOWA!

NIECH ŻYJE PRZYJAŹN ZE ZWIĄZKIEM RADZIECKIM I CAŁYM OBOZEM POSTĘPU I WOLNOŚCI! NIECH ŻYJE POKÓJ!

„Messages d'amitié“ w... Klubie MPiK

Dnia 22 stycznia br. w Klubie MPiK będą nagrywane na taśmę magnetofonową pozdrowienia i życzenia dla rodzin, znajomych i przyjaciół zamieszkałych we Francji, Belgii i Szwajcarii.

Życzenia te przekazane będą adresatom przez Polskie

Radio w programie dla zaradczy pt. „Messages d'amitié“ w cotygodniowym koncercie żyć.

Zainteresowani proszeni są o zgłaszanie się do gospodyni czytelni Klubu, ul. Piotrkowska nr 85, I p., do dnia 21 bm.

Dalsze tysiące złotych na „rozruch“ TPŁ

Członkowie Prezydium Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Łodzi, prof. R. Kaczmarek, poseł Niedzielski i ob. Konicki wzywali w dniach 15 i 16 bm. poszczególne zakłady, w związku z czym na cele Towarzystwa ofiarowano:

- Dyrekcja Zakładów im. Łukasiewicza — 1.000 zł.
- Dyrekcja Zjednoczenia Weln-Północ — 1.000 zł.
- Dyrekcja Póln. Łódzkich Zakład. Przem. Weln. — 1.000 zł.
- Dyr. ZPB im. Zubrzyckiego, ul. Nowotki 163 — 1.000 zł.
- Zakł. Przem. Baweln. im. Miśkiewicza — 1.000 zł.

- Zakł. Przem. Baweln. im. Obr. Warszawy — 1.000 zł.
- Zjedn. Przem. Dzierżawsko-Pończosz. — 1.000 zł.
- Zakłady Przem. Odsziedzowego im. Fornałskiego — 500 zł.
- ZPW im. Barlickiego — 2.000 zł.
- ZPB im. T. Kościuszki — 1.000 zł.
- Łódzka Wytwórnia Papierosów — 500 zł.
- Zjedn. Przem. Baweln. CZ w Łodzi — 1.000 zł.
- Łódzkie Zakł. Kłotechniczne — 500 zł.

Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Łodzi składa za naszym pośrednictwem wszystkim ofiarodawcom serdeczne podziękowanie. A.

Miła niespodzianka

Wszystkich miłośników literatury i kabaretek literackich czeka miła niespodzianka. Dnia 21. bm. odbędzie się „Czwartkowa Biesiada Literacka“ z udziałem Stanisława Jerzego Leca w Łódzkim Domu Kultury. Przeprowadzą kart wstępu w cenie 3 zł. odbywa się codziennie od godz. 14 do 19 w LDK, ul. Traugutta 18, III piętro. Dział Upowszechniania Wiedzy.

Kulig i wycieczka do Zakopanego

Dla amatorów zabawy na śniegu przeznaczone są dwie imprezy PTT-K. Pierwsza z nich to kulig saneczkowy na trasie Łągowizki — Łuźmierz — Groźni ki — Zgierz, który ma odbyć się w niedzielę 24 bm. Druga — to wycieczka autokarem do Zakopanego na dwa dni 6 i 7 lutego br., z tym że wyjazd następuje

5 wieczorem, a przyjazd do Łodzi 8 rano. Chętni na jedną z tych imprez (lub na obydwie) mogą już teraz zapisywać się w PTT-K przy ul. Piotrkowskiej 70, tel. 230-64. Jeśli chodzi o kulig to projektuje się wypożyczyć kilka sanek, którymi pojedzie około 30 osób. Zabawa może być wspaniała. (a)

Wkrótce na ekranie

„Bez rozkładu jazdy“

szerokoe ekranowy film produkcji jugoslawiańskiej. Subtelne przedstawienie miłości młodych wbrew woli rodziców.

Reżyseria: Veljko Bulajic
Wykonawcy: Oliviera Markovic, Lia Rho-Barbieri, Inge Hin i inni.

319-G

Podaje się do wiadomości, że rozdział

MACY

nastąpi po uprzednim zarejestrowaniu się w biurze Kongregacji W. M. i wplaceniu przedpłaty.

Rejestracja odbywać się będzie od dn. 21 stycznia do 20 lutego br. w godzinach urzędowania.

Macę otrzymają tylko zarejestrowani.

ZWIĄZEK RELIGIJNY W-wa.

882-G

OGŁOSZENIA DROBNE

NIERUCHOMOŚCI

PLACE zaraz sprzedam. Wiadomość: Piotrkowska 40 front m. 4 797 G

NAIKORZYSTNIEJ można kupić i sprzedać place, domki, gospodarstwa, wille w Biurze Pośrednictwa Spółdzielni „Czystość“, Piotrkowska 39, tel. 205-75. Solidna obsługa, dyskrecja 304 G

SPRZEDAŻ

BOTKI estetyczne damskie - męskie poleca pracownia Wieckowskiego 44 591 G

OVERLOCK tryzmitkowy okazjnie sprzedam. Tel. 321-65 745 G

SZAFĘ lodną (orzeczek) dwudrzwiową sprzedam. Tel. 321-65 745 G

UDZIAŁ w wytwórni płyt licytowych sprzedam. Oferty pisemnie „731“ Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 751 G

WAZNE TELEFONY

- Pogot. Ratunkowe 09
Pogot. Milicyjne 07
Straż Pożarna 08
Kom. Miejska MO 232-22
Kom. Ruchu Drogowego MO 316-82
Pryw. Pogot. Dziec. 300-06
Pryw. Pogot. Lek. 333-33
MOI 353-35

TEATRY

- TEATR NOWY (Wieckowskiego 15) g. 19.15 „Mosi“
TEATR IM. JARACZA (w sali ŁDK, Traugutta 18) nieczynny
ARLEKIN (Wólczajska 5) g. 17.30 „Pasowa sukna“
PINOKIO (Kopernika 16) g. 17 „Dziadek Zmruż Oczko“
TEATR 715 (Traugutta 1) g. 19.15 „Rozwiedźmy się“
TEATR POWSZECHNY (ul. Obr. Stalingradu 21) g. 19.30 „Zolnierz i bohater“
OPERETKA (Piotrkowska 243) g. 19.15 „Bal w opeze“
TEATR MŁODEGO WIADZA (Mociszki 4a) g. 19.30 „Jadzia wdowa“
OPERA - nieczynna

MUZEA

- MUZEUUM SZTUKI (Wieckowskiego 33) g. 9-15
MUZEUUM ARCHEOLOGICZNE I ETNOGRAFICZNE (Plac Wolności 14) g. 10-16
ZOO - czynne g. 9-18
PALMIARNIA - czynna g. 10-18

WYSTAWY

- CBWA (Piotrkowska 102) Wystawa teki graficznej m. Łódź, czynna g. 11-14

GO? GDZIE? KIEDY?

KINA

KINA PREMIEROWE

- BALTYK (Narutowicza 20) „Ostatnie akordy“ prod. USA, panorama dozow. od lat 18 g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20
POLONIA (Piotrkowska 67) „Ojciec narzeczonej“ prod. USA, dozow. od lat 14 g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20
WISLA (Tuwima nr 1) „Zobaczmy się w niedzielę“ prod. polskiej, dozow. od lat 18 g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20
WŁÓKNIARZ (Próchnicka 16) „Lunatycy“ prod. polskiej dozow. od lat 16 g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20
WOLNOŚĆ (Przybyszewskiego 15) „Lowy trystry“ prod. radz. dozow. od lat 10 g. 10, 12, 14, 16
„Na wschód od Edenu“ prod. USA, dozow. od lat 16, panorama, g. 18, 20.15

KINA I KATEGORII

- MUZA (Pabianicka 176) „Zelazny kwiat“ prod. węgierskiej dozow. od lat 18 g. 15.45, 18, 20.15
ODRA (Przedzamiana 68) „Niemowle na manewry“ prod. ang. dozow. od lat 12 g. 17, (19 seans zamknięty)
PRZEDWIOSNIE (Zeromskiego 74) „Bulwar zachodzącego słońca“ prod. USA, dozow. od lat 18 g. 15.30, 17.45, 20
ROMA (Rzgowska 34) „Cafe pod Minoga“ prod. polskiej dozow. od lat 12 g. 10, 12, 14, 16, 18, 20
STYLOWY (Kilińskiego 123) „Córeczka“ prod. ang. dozow. od lat 16 g. 15.45, 18, 20.15

KINA II KATEGORII

- ADRIA (Piotrkowska 150) „Poedynek“ prod. radz. dozow. od lat 18 g. 16, 18, 20
DKM (Nawrot 27) „Ani widu, ani slychu“ prod. franc. dozow. od lat 12 g. 16, 18, 20

KINA III KATEGORII

- ŁACZNOŚĆ (Józefów 43) „Uśmiech nocny“ prod. szwedzkiej dozow. od lat 18 g. 19
STUDIO (Bystrzycka 7-9) „Luis Armstrong“ prod. USA, dozow. od lat 12 g. 17.15, 19.30
Uwaga! Repertuar sporządzono na podstawie komunikatu Okręgowego Zarządu Kin

KURSY samochodowe zawodowe kat. I, II, III i amatorskie TKWP. Zapisy Tuwima 15, godz. 8-20 tel. 238-60. Rozpoczęcie kursów amatorskich przy spieszonych w każdą sobotę 256 K
KURSY samochodowo-motocyklowe w terminie przyspieszonym po cenach ulgowych prowadzi LKS ul. Zakątna 92 tel. 341-86. Zapisy i informacja godz. 10-19 272 G

LEKARSKIE

Dr CHECINSKI specjalista skórne, weneryczne 17-19, Piotrkowska 157, front 352 G
Dr MARKIEWICZ specjalista chorób skórnych i wenerycznych, Piotrkowska 100-6 160 G
Dr KUDREWICZ specjalista chorób wenerycznych, skórnych 8-10, 14-16 ulica 22 Lipca 4 304 G
Dr REICHERT specjalista chorób wenerycznych, skórnych 8-9, 16-19, Piotrkowska 14 424 G
Dr JADWIGA Anforowicz specjalista weneryczne, skórne 15.30-19, Próchnicka 5 609 G
KORONKA Henryka lekarz ginekolog-poloznik przyjmuje 17-18, Zielona 16 22943 G

ZGUBY

PRZYBLAKAŁ się pies terier długowłosy czarny. Odebrać Zachodnia 53 - Zbroński 744 G

NAUKA

ZAKŁAD Doskonalenia Rzemiosła w Łodzi otwiera kursy dzwiariarstwa maszynowego, szycia krawieckiego, wyrobu kwiatów sztucznych, wyrobu krawatów, radiotechniki, gospodarstwa domowego, wyrob kolder, kapeluszy. Zapisy przyjmuje sekretariat ZDR, Łódź, Łąkowa 4, pokój 31, tel. 289-05 250 K

ROZNE

TOKARSKIE roboty drobne i seryjne wykonuje. Tel. 448-04 714 G
NAPRAWIA bez śladu uszkodzoną garderobę artystyczna cerowiana. Łódź, Wieckowskiego 23 741 G
NAWAŻEJ kontakt z posiadaczem większej ilości kur celem wyługu kurczą. Kwalifikacje i urządzenia posiadam. Sprawa do uzgodnienia - termin niezawieszony. Oferty pisemnie Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 763 G

WIELKI WYBÓR OBUWIA tekstylno-filcowego męskiego, damskiego i dziecięcego w sklepach: ul. Andrzeja Struga 18-20, Piotrkowska 257, Wejska Polskiego Bl 14 (róg Marynarskiej) 307-K

PORADNIE Świadomego Macierzyństwa 1) Łódź, ul. Piotrkowska 69 czynna codziennie w godz. od 12 do 17 2) Łódź, ul. Roosevelta 18 czynna poniedziałki, wtorki, piątki w godzinach od 15 do 17

RADZA JAK USTRZEC SIĘ NIEPOŻĄDANEJ CIAŻY Na miejscu do nabycia środki antykoncepcyjne oraz książki i broszury z zakresu higieny seksualnej. Każda poradnia „K“ dla kobiet udziela porad, sprzedaje książki i środki antykoncepcyjne. WYTNJ 278-K ZACHOWAJ

FOLIĘ GALANTERYJNĄ w metrach, o szerokości 56 cm, w różnych kolorach i wzorach PRODUKUJĄ Zakłady Tworzyw Sztucznych w Wieliczce, ul. Stroma 16-18. Cena za 1 kg: zaopatrzeniowa - 33.35 zł detaliczna - 55.37 zł minus 10 proc. rabatu. 283-K

UNIEWAŻNIENIE Państwową Wyższą Szkołą Sztuk Plastycznych w Łodzi unieważnia zagubione zaświadczenie rejestracji nr D 751 i D 1179 oraz zezwolenie na stały zakup matryc i kalki hektograficznej nr D 1179 wydane przez Wojewódzki Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk w Łodzi dnia 18. IX. 1954 r i 8. V. 1957 roku. 300-K

PRZETARGI Zarząd Spółdzielni Pracy „Guma“ w Łodzi, ul. Bolesława 5 ogłasza niniejszym przetarg na wykonanie: 1. urządzenia instalacji elektrycznej siły i światła w zakładzie nr 1, ul. Bolesława 5, 2. urządzenia instalacji siły i światła w punkcie usługowym nr 1 przy ul. Sosnowej 24. Szczegóły wykonania urządzeń i ślepe kosztorysy do wglądu w sekretariacie spółdzielni Łódź, Bolesława 7 w godz. od 13 do 16 codziennie. Oferty należy składać do dnia 23. I. 1960 roku godz. 9 w zapieczętowanych kopertach w sekretariacie spółdzielni. Do przetargu mogą przystąpić przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne. Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dniu 23. I. br. godz. 10. Zarząd spółdzielni zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta lub odstąpienia od oferty bez podania powodów. 310-K

Zakłady Aparatury Elektrycznej „Elester“ w Łodzi, ul. Przedzalniana 71 ogłaszają przetarg nieograniczony na konserwację caloroczną instalacji tryskaczowej. Ilość główek tryskaczowych 1.400 szt. Termin składania ofert do dnia 30 stycznia 1960 roku. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 1 lutego 1960 roku. Informacji udziela dział głównego mechanika w godz. od 7 do 14, tel. 402-60, wewn. 36. W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne. Zastrzega się prawo swobodnego wyboru oferenta bez podania przyczyny powzięcia takiej decyzji. 308-K

Łódzkie Restauracje Dworcowe „Orbis“ w Łodzi, ul. Obr. Stalingradu 2 ogłaszają przetarg ograniczony I na sprzedaż samochodu „SKODA“ 1200 - furgonetka. Cena wywoławcza 22.500 zł. Przetarg odbędzie się dnia 2 lutego 1960 r. o godzinie 10 rano w biurze Łódzkich Restauracji Dworcowych „Orbis“ w Łodzi, ul. Obr. Stalingradu nr 2. Pojazd można oglądać w dni powszednie od godziny 8 do 15 w przedsiębiorstwie jak wyżej. Do przetargu mogą stawać spółdzielnie, organizacje społeczne, osoby fizyczne i przedsiębiorstwa nieuspołecznione, które przedstawią dokumenty wymagane zarządzeniem ministra komunikacji z dnia 8 maja 1957 roku. Monitor Polski 56. Wadium w wysokości 10 proc. od sumy wywoławczej należy wpłacić do kasy przedsiębiorstwa najpóźniej na dzień przed przetargiem. 299-K

PRACOWNICY POSZUKIWANI AKWIZYTORÓW z koncesją handlową do sprzedaży wyrobów przyjmie Spółdzielnia Pracy „Galatun“, Kraków, ul. Sebastiana 23. 282-K

KSIEGOWEGO-rewidenta posiadającego wyższe lub średnie wykształcenie i praktykę na tym stanowisku oraz maszynistkę zatrudni Centralny Zarząd Handlu Obuwem w Łodzi, Zgłoszenia osobiste przyjmuje wydział kadr, ul. Sienkiewicza 3-5. 281-K

PALACZA na kotły wysokopiętne typu pioniernicowego i lokomobilowego zatrudni narychmiast Łódzka Wytwórnia Farb i Lakierów. Wymagane jest zaświadczenie wydane przez dozór techniczny wydz.-kotlewoy, uprawniające do obsługi kotłów. Zgłoszenia przyjmuje sekcja kadr L.W.F. i L. Łódź, ul. 22 Lipca 100, tel. 323-90. 289-K

INŻYNIERA z uprawnieniami budowlanymi na stanowisko kierownika technicznego zatrudni Spółdzielnia Pracy Konserwacyjno-Remontowa Robót Budowlanych im. M. Nowotki w Łodzi, ul. Milionowa 23, telefon 433-44 lub 438-71. 285-K

KIEROWNIKA technicznego ze znajomością branży metalowej przyjmie Spółdzielnia Pracy „Maszyny do szycia“ Łódź, ul. Piotrkowska 84. 311-K

TKACZY wysoko kwalifikowanych na krosna żakardowe zatrudni od zaraz Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi. Zgłoszenia przyjmuje rektorat uczelni, Narutowicza 77, I piętro w godzinach od 10 do 14. 313-K

SPRZĄTACZKĘ i pracowników fizycznych zatrudni od zaraz Instytut Medycyny Pracy w Łodzi. Zgłoszenia osobiste Łódź, Narutowicza 96 wejście C, II piętro. 298-K

PALACZA oraz kucharkę z kwalifikacjami zatrudni Szpital im. dr H. Wolf w Łodzi. Warunki pracy i płacy do omówienia w dziale kadr Łódź, ul. Lagiewnicka 34-36 od godz. 8 do 15. 228-K

S. + P. Zofia Lewandowska z domu Kozarska emerytowana nauczycielka, lat 60 zmarła w dniu 18 stycznia 1960 roku po krótkich lecz ciężkich cierpieniach opatrzona świętymi sakramentami. Wyprowadzenie zwłok na miejsce spoczynku na Starym Cmentarzu katolickim odbędzie się w dniu 20 stycznia br. o godzinie 14 z pnia cmentarnej, o czym zawiadamiają pozostali w nieutulonym żalu CÓRKI, ZIEĆ, WNUCZKI i RODZINA 924-G

W dniu 19 stycznia 1960 roku zmarł nagle, przeżywszy lat 42 najukochańszy mąż, najdroższy syn, brat, zięć, szwagier i wujek S. + P. STEFAN JAN JASIŃSKI kupiec. Msza żałobna zostanie odprawiona 21 stycznia br. o godzinie 10 rano w kościele św. Krzyża. Pogrzeb odbędzie się tegoż dnia z kaplicy Staro Cmentarza przy ul. Ogrodowej o godz. 15, o czym zawiadamiają ŻONA, MATKA, RODZENSTWO, TEŚCIOWIE i RODZINA. 931-G

W dniu 18 stycznia 1960 r. zmarł nagle, przeżywszy lat 62 S. + P. Edmund Maurer Pogrzeb odbędzie się w dniu 21 stycznia br. o godz. 16 z kaplicy Staro Cmentarza rzym.-kat., przy ul. Ogrodowej, o czym zawiadamiają krewnych i znajomych pograżeni w głębokim smutku ŻONA, SZWAGIERKI, SZWAGROWIE i RODZINA. 988-G

Z powodu śmierci Franciszka Makucha długoletniego pracownika Zakładów Chemicznych „Organica“ Spółdzielnia Pracy w Łodzi wyrazi głębokiego współczucia rodzinie Zmarłego składają RADA NADZORCZA, ZARZĄD i PRACOWNICY SPÓŁDZIELNI „ORGANICA“. 321-K

Nasz Telefon Usługowy

303-04

DO CZTERECH RAZY SZTUKA

B. GRUSZCZYŃSKI: Zakupiłem aparat radiowy „Tarty” i w okresie gwarancji oddawałem go już trzykrotnie do naprawy. Teraz muszę go oddać po raz czwarty. Czy mam prawo żądać wymiany aparatu?

RED.: Istnieje zarządzenie Min. Handlu, według którego, po czterech naprawach można aparat wymienić na inny.

OD CZWARTEGO MIESIĄCA

ŁODZIANKA: Proszę o poinformowanie mnie, od jakiego okresu ciąży kobiecie nie wolno pracować w nocy? **RED.:** Zgodnie z obowiązującymi ustawami, kobiet ciężarnych nie wolno zatrudniać w nocy oraz w godzinach nadliczbowych od czwartego miesiąca ciąży.

NIE MA PODSTAW DO ZAWIESZENIA RENTY

RENCISTA: Otrzymuję rentę starczą w wysokości 500 zł oraz 30 zł zasiłku rodzinnego na żonę. To nam nie wystarcza na życie. Obecnie żona ma okazję dostać pracę chłupniczą. Czy związane z tym dochody nie będą miały wpływu na odebranie mi renty?

RED.: Może Pan być spokojny. Dochody członka rodziny rencisty, nie mają żadnego wpływu na uprawianie renty do otrzymywania renty. Z chwilą zatrudnienia w spółdzielni, żona utraci jedynie prawo do zasiłku rodzinnego.

SKUP ZNACZKÓW POCZTOWYCH

ZB. DYSKOWSKI: Czy istnieje w Łodzi instytucja kupująca bez ograniczeń stare znaczki pocztowe?

RED.: Skupem znaczków pocztowych zajmują się w Łodzi Państwowe Przedsiębiorstwo Filatelistyczne „Ruch”, Łódź, ul. Piotrkowska 106, tel. 265-05. Sklep skupuje również tzw. masówkę polską.

NIE BÓJMY SIĘ ZEGARKÓW

JANINA: Czytałam w gazecie, że tarcze zegarków, pokryte masą fosforującą mają własności radioaktywne. Gdzie można stwierdzić obecność w niej pierwiastków, których własności promieniotwórcze są szkodliwe dla zdrowia?

RED.: Pierwiastki radioaktywne dodawane są do substancji fosforującej, która pokrywa się wskazówki i cyfry zegarków w tym celu, aby zjawisko fosforescencji trwało dłużej i było bardziej intensywne. Ilość tych pierwiastków jest jednak tak obliczona, że ich działanie nie jest szkodliwe dla zdrowia. Zdarzało się, że z dwu zegarków tej samej marki, tarcza jednego wykazywała nadmierną radioaktywność podczas, gdy drugiego nie przekraczała założonej normy. Taka sytuacja może być wynikiem złego wymieszania substancji, którą pokrywa się tarcze. W wypadkach wątpliwych, lub jeśli daje się zauważyć reakcję organizmu wskazującą na wpływ radioaktywności, należy zwrócić się do Zakładu Fizyki UL przy ul. Narutowicza 68, który stwierdzi, w jakim stopniu zjawisko to jest szkodliwe dla zdrowia i ewent. doradzi zmianę tarczy w zegarku.

MOŻNA BUDOWAĆ

J. J.: Czy pracownik zatrudniony w instytucji uspołecznionej, mieszkający w blokach, może wybudować domek z żelobetonu na wsi, który ma służyć jako mieszkanie letnie? Czy nie będzie to kolidowało z przepisami o gospodarce mieszkaniowej?

RED.: Jak nam oświadczył zastępca kierownika Wydziału Gospodarki Mieszkaniowej Prezydium RN m. Łodzi p. Siwecki, jeśli tylko ma Pan odpowiednie środki na wybudowanie takiego domku oraz lokalizację, może Pan spokojnie budować swoją letnią „rezydencję”. Nie koliduje to z żadnymi przepisami o gospodarce mieszkaniowej.

Już od dziś „Jadzia wdowa” bawieć będzie łódzka publiczność

„Jadzie wdowę” — spektakl w interpretacji zespołu krakowskiego teatru „Rozmaitości” — poprzedziła w Łodzi wiele obiecująca reklama. Że nie była ona jednak przesadna, o tym będziemy mogli przekonać się już dzisiaj, albowiem dziś (20 bm.), o godz. 19.30, odbędzie się łódzka premiera tej naprawdę karnawałowej komedii muzycznej Ruskowskiego, w świetnej adaptacji Juliana Tuwima, a w inscenizacji i reżyserii Jerzego Ronda Bujalskiego. Zespół Teatru Rozmaitości zabawi w Łodzi tylko do 31 stycznia. Prócz „Jadzi wdowy” grać on będzie od soboty (23 bm.), o godz. 15.30, uroczą bajkę dla dzieci Zofii Rogoszówny — „Kaliń Bocian”, w reżyserii Marii Bilizanki. Pozostałe bilety do nabycia w kasie Teatru Młodego Widza (Moniuszki 4a) oraz w Orbisie (Piotrkowska 65).

★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★

Bokserzy Gwardii

jadą do Białegostoku

Pertraktacje z drużyną T. Konarzewskiego

Bokserzy Gwardii nie spoczęli na laurach po zwycięstwie meczu z Paławażem. Otoż wybierając się oni do Białegostoku by rozegrać tam spotkanie towarzyskie.

Ze względu na to, że trzech zawodników Gwardii powołanych zostało na zawody do Poznania o puchar „Trybuny Ludu” do Białegostoku zespół wyjedzie w składzie nieco odmłodzonym: Gamus, Lesko, Rozpierski, Cieplich, Horodecki, Kaczmarek, Pisarek, Zabuziński, Stańczykowski, Górniak i Ziobrowski. W drużynie brak będzie Piórkowskiego, Józefowicza i Kubańskiego. Mecz w Białymostku rozegrany zostanie 31 bm.

Prowadzone są pertraktacje z drużyną ze Stalowej Woli. Gwardia jako lider tabelki II ligi chce spotkać się w lutym z leaderem tabelki I ligi. Chyba nie stanie na przeszkodzie, żeby trener Konarzewski miał przyjechać ze swoimi zawodnikami do Łodzi, by rozegrać spotkanie towarzyskie. Nie trzeba chyba dodawać, że mecz z drużyną Stalowej Woli, która jest rewersem tegorocznego mistrzostwa Polski obudzi zainteresowanie wśród miłośników sportu bokserzkiego w Łodzi.

W lutym wszyscy bokserzy Gwardii będą udział w mistrzostwach KPW, które odbędą się w Krakowie.

Luty będzie wyjątkowo bogatym okresem w imprezy pięt-

niarskie bo nie trzeba zapominać o dobiegających końca spotkaniach ligowych. 21. II. tożsamie spotkają się w Warszawie z tamtejszą Gwardią. (n)

W telegraficznym

skrótach

Mila niespodziankę sprawili hokeiści Górnik Katowice, którzy w meczu Interligi zwyciężyli czechosłowacką drużynę Banik (Chomutov) 1:2 (1:2, 3:0, 3:0).

W drugim dniu międzynarodowego turnieju w koszykówce drużyna meksykańska, pierwszoligowa Śląsk (Wrocław) pokonał drugoligową Wartę (Poznań) 78:63 (34:37).

Dziennik Łódzki i MKT

Wyścigi łyżwiarskie dla dzieci

Korzystając z fali mrozów, które nawiedziły ostatnio Polskę entuzjastów sportów zimowych w Łodzi wykorzystali ten moment organizując w kilku punktach miasta kilka ślizgawek terenowych.

Największym powodzeniem cieszy się ślizgawka w Parku Poniałowskiego, którą można nazwać ślizgawką reprezentacyjną. Jest tutaj tor „wyścigowy” i plac do jazdy figurowej. Nie też dziwnego, że na ślizgawkach terenowych panuje tok i młodzież z radością korzysta z mroźnych dni zimy.

Rzecz oczywista, że łyżwiarstwo nasze korzysta i korzysta nadal będzie z dobrodziejstw Pałacu Sportowego.

W nadchodzącą niedzielę w południe na ślizgawce w Parku Poniałowskiego MKT wspólnie z „Dziennikiem Łódzkim” zorganizuje propagandowe wyścigi na łyżwach dla młodzieży od 10 do 16 lat. Zgłoszenia do godz. 11 przyjmowane będą na miejscu w Pałacu Kultury i Sportu MKT. Dystanse będą oczywiście krótkie. Organizatorzy przewidują nagrody. (n)

Radio i telewizja

ŚRODA, 20 STYCZNIA

PROGRAM I

5.50 Gimnastyka. 6.00 Dziennik poranny. 6.40 „Radioreklama”. 7.00 Dziennik poranny. 12.04 Muzyka ludowa różnych narodów. 12.35 Dyktando. 13.00 Aud. dla klas I i II z cyklu „Zadania” — malowanki. 13.20 Kalendarz muzyczny. 14.00 Wiadomości. 14.05 Z różnych stron. 15.05 Czeskie i węgierskie tańce w wyk. ork. rozrywkowych. 15.30 Z życia Związku Radzieckiego. 15.00 Wiadomości. 15.05 Audycja aktorska. 15.15 Gra zespołu Orkiestry Państwowej. 16.40 Magazyn Ziemi Zachodniej. 17.00 Aud. dla młodzieży szkolnej pt. „Dla ciekawych ciekawe sprawy”. 17.35 „Tysiąc szkół na Tysiąclecie”. 17.45 „Radioreklama”. 18.00 Wiadomości. 18.05 „Lisnie morze” — odc. 2 pow. 18.25 Nowe nagrania Orkiestry Państwowej. 19.05 Uniwersytet Radiowy. 19.15 Aud. dla młodzieży wiejskiej. 19.30 Koncert rozr. 20.00 Dziennik wiecz. 20.28 Wiadomości sportowe. 20.30 „Z rożnego kraju” — suita. 20.40 „Ze wsi i o wsi”. 20.55 „Pieśń miłut o wrochowaniu”. 21.00 Koncert Chopinowski. 21.30 „Radioproble-

my”. 21.40 „Milczenie” — odc. 1 pow. W. Sokorskiego. 22.10 Muzyka. 23.00 Ostatnie wiadomości.

PROGRAM II

6.30 Dziennik poranny. 6.50 Gimnastyka. 7.00 „Radioreklama”. 7.30 Dziennik poranny. 8.15 Radiowy kurs nauki języka rosyjskiego. 8.30 Wiadomości. 8.35 Przegląd pras. 8.45 Miniatury orkiestrowe. 9.00 Aud. dla kl. I i II z cyklu: „Z piosenka jest nam wesoło”. 9.20 Gitara i piosenka. 9.35 Muzyka rozrywkowa. 10.00 Muzyka barokowa. 10.30 Poetycki koncert z cyklu „Młodość, rytm i piosenka”. 10.45 „Dwadzieścia pięć wieków stołmu”. 11.20 Orkiestra i zespoły rozrywkowe. 12.04 Wiadomości. 12.15 (L) Audycja dla wsi. 15.00 Wiadomości. 15.30 Aud. dla dzieci starszych „Błękitna sztafeta”. 16.05 (L) Audycja dla młodzieży. 16.20 (L) „Młodość, rytm i piosenka”. 16.50 (L) „Abecadło budowlane”. 17.10 (L) Koncert solistów w wykonaniu studentów PWSM w Łodzi. 17.30 (L) „Renata Tebaldi” — aud. słowno-muz. 18.00 (L) Łódźki dziennik radiowy. 18.35 Audycja aktorska. 18.35 Muzyka i aktu alności. 19.00 Wiadomości. 19.05 Kwadrans muzyczny K. Siromeni.

TELEWIZJA

17.05 Program dla dzieci: 1. Sport młodych (Katowice). 2. Film krótkometrażowy (L). 3. „Sia dmi wieków” — majęć historyczny (W). 17.50 Przerwa. 18.25 Łódzka Kronika Filmowa (L). 18.30 „Lalki mają 10 lat” — program publicyst. (L). 18.45 „Przed zimową olimpiadą” — montaż filmowy (W). 18.55 „Wesołwiat w którym żyjemy” — program i ok. „Stara matka Ziemia” (W). 19.30 Dziennik telewizyjny (W). 19.50 Telemeklasyka (W). 20.00 „Znak pozostł” — oprawa nie Tadeusza Kurka (W). 20.30 PKF (W). 20.45 Estrada filmowa (W). 21.15 Ostatnie wiadomości (W).

Szkołka kolarska ustala plan pracy

Jedyny dotychczas w kraju ośrodek kolarski działający w Łodzi po rocznym eksperymentalnym doświadczeniu zabiera się dzisiaj do planowania swojej pracy na 20 bm. celem omówienia dalszej pracy w związku ze zmiążającym się sezonem.

Nie tęgą wątpliwości, że ośrodek ten przyczyni się do popularyzacji kolarstwa, a przede wszystkim zdopingował naszą młodzież, dowodem czego są liczne sukcesy odniesione przez kartowiczy.

Z 70 młodzieży, która rozpoczęła prace w dość trudnych warunkach wytrzymało 40. Obecnie praca jest ułatwiona, bowiem jest już dysponuje większą ilością sprzętu.

Zebrań odbędzie się o godz. 18 w lokalu LKKF. Ustalony zostanie m. in. plan treningowy obejmujący zaprawę gimnastyczną, masaż, jazdę na rolkach, a w niedalekim już czasie wyjazdy treningowe na szosę. (k)

Koszykarze łódzcy zwyciężają KS Dukla

W międzynarodowym meczu koszykówki męskiej odbytym wczoraj w sali MDK, reprezentacja Łodzi złożona z zawodników LKS i Społem pokonała drużynę KS Dukla (Praga) 73:71 (39:32).

Gra była bardzo żywa i obie drużyny wytrzymały tempo do końcowych minut meczu, zwłaszcza lodzianie byli dobrze przygotowani do tej próby i w pierwszej części spotkania byli zespołem lepszym. Gdy jednak po przerwie w drużynie łódzkiej zabrakło Kwapisza i Dąbrowskiego (5 przewinień osobistych), goście zaczęli grać bardziej agresywnie i z lepszym skutkiem. Toteż zdołali zmniejszyć swą porażkę do różnicy 2 pkt.

Najskuteczniej w zespole łódzkim grali: Maciejewski (16 pkt.), Kwapisz (15), Jabłoński (11), Słrzczykowski (9) i Dąbrowski (8). W drużynie KS Dukla celnym strzelcem okazał się Kratus (14 pkt.), Lukasik i Bunkeret (po 11). Mecz prowadził sędzia czechosłowacki Haube i łódzki sędzia Raczynski.

„Kukułeczka” płaci

za 4 trafienia po 4,537 zł (11 kuponów), za 3 trafienia po 126 zł (600 kuponów), za 2 trafienia po 7 zł (10,634 kuponów).

Grażyna Woynisz-Terlikowska (15)

morderca jest wśród nas *

— Jeśli pan wie — po co pan pyta? Po co szarpać stare rany? To nie ma nic wspólnego z tragicznymi wypadkami, które rozegrały się dziś w tym domu.

Porucznik Skoczylas czuł rosnące zdenerwowanie. Stukał odłwkiem o blat biurka i po raz któryś już żalował, że nie ma tu starego wygi, kapłana Zabłociego. Ten potrafiłby nakłonić lekarza do zeznań. Na pewno. Ale jak? Co by wymyślił? I nagle porucznikowi przyszedł do głowy pomysł:

— Panie doktorze. Czy ten młody pisarz, Marek, wiedział o sporze, istniejącym między panem a Maurycym Dorianem?

Doktor poruszył się gwałtownie.

— Ten... ten smarkacz? A coż on ma z tym wspólnego?

— Przyszedł mi do głowy — porucznik patrzył teraz bacznie na Halabudę — że musiał mieć przecież jakąś podstawę, rzucając na pana doktora oskarżenie o zabójstwo.

— Tego już za wiele. Dlatego, że jakiś rozhisteryzowany chłystek ośmielił się...

— Ale dlaczego ośmielił się właśnie w stosunku do pana doktora?

Halabuda sapnął ze złością, wyjął wielką chustkę, wytarł sobie twarz.

— Jeśli o to chodzi — powiedział z przekąsem — to takie samo oskarżenie, czy raczej podejrzenie, rzucił na te aktorkę, jak jej tam? A, prawda, Monika. Nic nie wiem o tej kobiecie. Ale muszę panu powiedzieć, że już sam fakt, że ten chłopak płóć o niej takie rzeczy, oczyszcza ją w moich oczach z podejrzenia. Jest on wprawdzie poczyny jako autor, ale zupełnie niepoctylny, jako człowiek. Dziwi mnie, że nie oskarżył o zabójstwo bratwów z ogrodu, albo słupa telegraficznego... Nie, to niesłychane!

Doktor Halabuda był roztrzęsiony. Chciał zapalić papierosa, ale już trzęsła zapalka gasła w drżących palcach. Obserwując to, porucznik powiedział:

— Przepraszam, panie doktorze, że o to pytam... Ale w jaki sposób dokonuje pan operacji, jeśli tak drż panu ręce?

Halabuda westchnął ciężko, skurczył się, oczy mu przyszyły.

— Nie operowałem już od pewnego czasu... Szkoliłem tylko młodych chirurgów. Ale właśnie dzisiaj...

Zamilkł.

— Co dzisiaj? Stary lekarz patrzył przed siebie wyblakłymi, smutnymi oczami.

— Ano nie. Dzisiaj dowiedziałem się od Doriana, że w ministerstwie uważają, że powinienem już przejść na emeryturę. Pewnie, po co im stary człowiek. Są młodzi.

Mówił cicho, jakby do siebie. Porucznik uderzył jednak jedno:

— Dlaczego właśnie Maurycy Dorian zakomunikował panu o tym? Dlaczego nie ktoś z lekarzy, z pańskich kolegów?

Halabuda machnął ręką z rezygnacją.

— Wiedział, że to dla mnie będzie ciężkie przeżycie. Wolał, żeby przygotował mnie do tego... przyjaciel.

Pauza, jaką doktor zrobił przed wymówieniem słowa „przyjaciel” była nabrażniała i ryzyka.

— To przecież Maurycy Dorian starał się przed kilku laty, aby pan doktor został dyrektorem szpitala LCP, prawda?

— Ach, i o tym też pan już wie — powiedział doktor, nie okazując zresztą żadnego zdziwienia. — Owszem, to dzięki jego protekcji zostałem dyrektorem.

— A wiec panowie pogodzili się po tym, co kiedyś między wami zaszło?

— Wraca pan do swego — rzekł Halabuda głuchym, zmęczonym głosem. — Ale ja o tym nie będę mówił. Odmawiam na wam temat zeznań — tak to, zdaje się, w waszym języku nazywa, prawda?

— Jak pan doktor woli, Trudno!

Doktor Halabuda ciężko wstał z krzesła. Przeszedł się po pokoju. Stał przed Skoczylasem.

— Ja wiem, poruczniku, że pan jest tutaj, żeby pytać. Żeby wysłuchać sprawę zabójstwa Doriana. I te druga sprawę, na górze. Wszystko rozumiem. Tylko nie rozumiem, po co wypytuje mnie pan o zamierzenie, odległe, bardzo osobiste sprawy, i jak pan to nazywa — konflikty, a nie interesuje się pan ostrym konfliktem, który powstał dziś między moim zabitym przyjacielem, a tym zwariowanym chłopakiem, Markiem.

Porucznik ożywił się.

— Wiem, że coś między nami zaszło. Jakaś burzliwa scena. Ale o co chodziło? Czy pan doktor wie?

— Nie wiem. Ale wiem, że jeśli młody człowiek, który tyle Dorianowi zawdzięcza, który — muszę to przyznać — do niego jednego odnosił się zawsze z wielkim szacunkiem — nagle robi brutalną scenę z krzykiem, a potem pije, jak opętany... Wyciąganie wniosków nie do mnie należy, panie poruczniku.

Skoczylas rozmyślał o czymś intensywnie ze ściągniętymi brwiami.

— Panie doktorze — powiedział nagle — jak pan sądzi, czy człowiek tak niezrównoważony, jak Marek, mógł pod wpływem afektu, właśnie wtedy, gdy zaszło coś między nim a Dorianem — zabić?

Doktor wzruszył ramionami.

— Teoretycznie — tak. Ale ja nie jestem psychologiem, tylko chirurgiem.

VI.

— Oczywiście, że ani doktora Halabudę, ani Marka, nie podejrzewałem naprawdę. Po prostu byłem załany. I cóż ja jeszcze mogę powiedzieć? Wszystko już powiedziałem.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Red. i kolumny Redakcji i Administracji — Łódź, Piotrkowska 96. Centrala 293-11, łączny z wszystkimi działami. Telefony bezpośrednie: Redaktor naczelny 325-64. Sekretarz odpow. 204-75. Dział ekonomiczny 223-05. Dział miejski 228-32, 337-47, 343-80. Dział kulturalny 341-10. Dział sportowy 308-95. Dział listów i koresp. 303-04. Redakcja nocna 279-78. — Biuro Ogłoszeń 311-50, 293-30, wewn. 30, czynne do 13.30, sobota do 13.30. — Prenumerata miesięczna zł 12.50. Prenumerata przyjmująca placówki pocztowe, listonosze oraz PUPiK „Ruch”, Łódź, ul. Roosevelta 17, konto PKO Łódź 7-6-579. Prenumerata za granicę wynosi: kwartalnie zł 52.50, półrocznie zł 105, rocznie zł 210. Zamówienia i wpłaty przyjmuje PKWZ „Ruch” Warszawa, ul. Wilcza 46, konto PKO 1-6-10004. Wydaje: Wydawnictwo Prasowe „Prasa Łódzka”, RSW „Prasa”, Łódź, Piotrkowska 96.